

# Europos Sąjungos oficialusis leidinys

# L 312

Leidimas  
lietuvių kalba

## Teisės aktai

51 tomas

2008 m. lapkričio 22 d.

Turinys

### I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

#### REGLAMENTAI

2008 m. lapkričio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1161/2008, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti ..... 1

#### DIREKTYVOS

★ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas <sup>(1)</sup> ..... 3

### II Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma

#### SPRENDIMAI

#### Komisija

2008/878/EB:

★ 2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Vokietija ketina suteikti bendrovei DHL (pranešta dokumentu C 18/07 (ex N 874/06)) (pranešta dokumentu Nr. C(2008) 3178) <sup>(1)</sup> ..... 31

Pastaba skaitytojui (žr. antrąjį viršelio puslapį)

<sup>(1)</sup> Tekstas svarbus EEE

## I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

## REGLAMENTAI

## KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1161/2008

2008 m. lapkričio 21 d.

**kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) <sup>(1)</sup>,

atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles <sup>(2)</sup>, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamas standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. lapkričio 22 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. lapkričio 21 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

<sup>(1)</sup> OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

<sup>(2)</sup> OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

## PRIEDAS

## Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

| KN kodas                                          | Trečiosios šalies kodas <sup>(1)</sup> | Standartinė importo vertė |
|---------------------------------------------------|----------------------------------------|---------------------------|
| 0702 00 00                                        | AL                                     | 25,7                      |
|                                                   | MA                                     | 64,6                      |
|                                                   | TR                                     | 71,8                      |
|                                                   | ZZ                                     | 54,0                      |
| 0707 00 05                                        | JO                                     | 167,2                     |
|                                                   | MA                                     | 51,9                      |
|                                                   | TR                                     | 88,1                      |
|                                                   | ZZ                                     | 102,4                     |
| 0709 90 70                                        | MA                                     | 64,5                      |
|                                                   | TR                                     | 93,7                      |
|                                                   | ZZ                                     | 79,1                      |
| 0805 20 10                                        | MA                                     | 60,7                      |
|                                                   | ZZ                                     | 60,7                      |
| 0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70,<br>0805 20 90 | CN                                     | 56,9                      |
|                                                   | HR                                     | 50,0                      |
|                                                   | IL                                     | 66,1                      |
|                                                   | TR                                     | 61,6                      |
|                                                   | ZZ                                     | 58,7                      |
| 0805 50 10                                        | MA                                     | 65,5                      |
|                                                   | TR                                     | 68,1                      |
|                                                   | ZA                                     | 71,5                      |
|                                                   | ZZ                                     | 68,4                      |
| 0808 10 80                                        | CA                                     | 87,1                      |
|                                                   | CL                                     | 67,1                      |
|                                                   | CN                                     | 55,8                      |
|                                                   | MK                                     | 33,4                      |
|                                                   | US                                     | 103,2                     |
|                                                   | ZA                                     | 118,8                     |
|                                                   | ZZ                                     | 77,6                      |
| 0808 20 50                                        | CN                                     | 41,1                      |
|                                                   | KR                                     | 112,1                     |
|                                                   | TR                                     | 106,0                     |
|                                                   | ZZ                                     | 86,4                      |

<sup>(1)</sup> Šalių nomenklaturą yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

## DIREKTYVOS

## EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2008/98/EB

2008 m. lapkričio 19 d.

dėl atliekų ir panaikinanči kai kurias direktyvas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę <sup>(1)</sup>,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę <sup>(2)</sup>,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos <sup>(3)</sup>,

kadangi:

operacijas atliekančiai įstaigai ar įmonei turėti leidimą arba būti registruotoms, valstybių narių įpareigojimas rengti atliekų tvarkymo planus. Joje taip pat nustatomi pagrindiniai principai, pavyzdžiui, įpareigojimas tvarkyti atliekas nedarant neigiamo poveikio aplinkai bei žmonių sveikatai, skatinama laikytis atliekų hierarchijos, ir vadovaujantis principu „teršėjas moka“ reikalavimas, kad atliekų šalinimo išlaidas turi padengti atliekų turėtojas, ankstesni turėtojai arba produkto, kurį gaminant susidarė atliekos, gamintojai.

(2) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame Šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą <sup>(5)</sup>, raginama parengti ar persvarstyti teisės aktus, reglamentuojančius atliekas, taip pat paaiškinti atliekų bei ne atliekų sąvokų skirtumus ir plėtoti atliekų prevencijos ir tvarkymo priemones, bei nustatyti uždavinius.

(3) 2003 m. gegužės 27 d. Komisijos komunikate dėl teminės atliekų prevencijos ir perdirbimo strategijos pabrėžtas poreikis įvertinti galiojančias naudojimo ir šalinimo sąvokų apibrėžtis, nustatyti bendrai taikomą perdirbimo sąvokos apibrėžtį ir aptarti atliekų sąvokos apibrėžtį.

(4) 2004 m. balandžio 20 d. rezoliucijoje dėl pirmiau minėto komunikato <sup>(6)</sup> Europos Parlamentas paragino Komisiją apsvarstyti galimybę 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvą 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės <sup>(7)</sup> taikyti visam atliekų sektoriui. Jis taip pat paprašė Komisijos aiškiai atskirti naudojimo ir šalinimo sąvokas, taip pat paaiškinti atliekų ir ne atliekų sąvokų skirtumus.

(1) 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/12/EB dėl atliekų <sup>(4)</sup> nustatoma atliekų tvarkymo Bendrijoje teisinė sistema. Joje apibrėžiamos pagrindinės sąvokos, pavyzdžiui, atliekų, naudojimo bei šalinimo sąvokos, ir nustatomi esminiai atliekų tvarkymo reikalavimai, pirmiausia įpareigojimas atliekų tvarkymo

<sup>(1)</sup> OL C 309, 2006 12 16, p. 55.

<sup>(2)</sup> OL C 229, 2006 9 22, p. 1.

<sup>(3)</sup> 2007 m. vasario 13 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 287 E, 2007 11 29, p. 135), 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 71 E, 2008 3 18, p. 16), 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento pozicija (dar neskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas.

<sup>(4)</sup> OL L 114, 2006 4 27, p. 9.

<sup>(5)</sup> OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

<sup>(6)</sup> OL C 104 E, 2004 4 30, p. 401.

<sup>(7)</sup> OL L 257, 1996 10 10, p. 26. Direktyva, pakeista Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/1/EB (OL L 24, 2008 1 29, p. 8).

- (5) 2004 m. liepos 1 d. išvadose Taryba paragino Komisiją pateikti pasiūlymą dėl Direktyvos 75/442/EEB, panaikintos ir pakeistos direktyva 2006/12/EB, tam tikrų aspektų patikslinimo siekiant paaiškinti atliekų bei ne atliekų ir naudojimo bei šalinimo sąvokų skirtumus.
- (6) Pirmasis visų atliekų politikos krypties tikslas turėtų būti siekis sumažinti neigiamą atliekų susidarymo ir tvarkymo įtaką žmonių sveikatai ir aplinkai. Atliekų politika taip pat turėtų būti siekiama sumažinti išteklių naudojimą ir skatinti praktinį atliekų hierarchijos taikymą.
- (7) 1997 m. vasario 24 d. rezoliucijoje dėl Bendrijos strategijos dėl atliekų tvarkymo<sup>(1)</sup> Taryba patvirtino, kad atliekų prevencija turėtų būti atliekų tvarkymo pirmasis prioritetas ir kad pirmenybė turėtų būti teikiama pakartotiniam naudojimui bei medžiagų perdirbimui, o ne naudojimui energijai iš atliekų gauti, tada, kai ir tiek, kiek ekologiniu požiūriu tai yra geriausios išeitys.
- (8) Todėl reikia persvarstyti Direktyvą 2006/12/EB siekiant paaiškinti pagrindines sąvokas, pavyzdžiui, atliekų, naudojimo ir šalinimo sąvokas, griežtinti priemones, kurių reikia imtis atliekų prevencijos tikslais, įdiegti metodą, kuriuo būtų atsižvelgta į visą produktų ir medžiagų gyvavimo ciklą, o ne tik į atliekų etapą, ir pagrindinį dėmesį skirti atliekų susidarymo ir atliekų tvarkymo poveikio aplinkai mažinimui, tokiu būdu didinant atliekų ekonominę vertę. Be to, siekiant tausoti gamtinius išteklius, reikėtų skatinti atliekų naudojimą ir atgautų medžiagų naudojimą. Siekiant aiškumo Direktyva 2006/12/EB turėtų būti panaikinta ir pakeista nauja direktyva.
- (9) Kadangi svarbiausioms atliekų tvarkymo operacijoms dabar taikomi aplinkos srities Bendrijos teisės aktai, svarbu šią direktyvą pritaikyti prie šio metodo. Sutarties 174 straipsnyje pabrėžiami aplinkos apsaugos tikslai sudarytų galimybę daugiau dėmesio skirti atliekų susidarymo ir atliekų tvarkymo poveikiui aplinkai, atsižvelgiant į visą išteklių gyvavimo ciklą. Todėl šios direktyvos teisinis pagrindas turėtų būti 175 straipsnis.
- (10) Kilnojamajam turtui, kurio turėtojas atsikrato, ketina atsikratyti ar privalo atsikratyti, turėtų būti taikomos veiksmingos ir nuoseklios atliekų apdorojimo taisyklės su tam tikromis išimtimis.
- (11) Neužteršto iškasto dirvožemio ir kitų natūraliai susidarantių medžiagų, naudojamų kitose vietose nei tose, kuriose jos buvo iškastos, atliekų statusas nustatomas atsižvelgiant į atliekų sąvokos apibrėžtį ir nuostatas dėl šalutinių produktų arba atliekų nebelaikymo atliekomis nuostatas pagal šią direktyvą.
- (12) 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1774/2002, nustatančio sveikatos taisyklės gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms<sup>(2)</sup>, *inter alia*, numatoma proporcingai kontroliuoti visų gyvūninės kilmės šalutinių produktų, įskaitant gyvūninės kilmės atliekas, surinkimą, vežimą, apdirbimą, naudojimą ir šalinimą, kad jie nekeltų pavojaus gyvūnų ir visuomenės sveikatai. Todėl būtina paaiškinti ryšį su tuo reglamentu siekiant išvengti taisyklių pasikartojimo į šios direktyvos taikymo sritį neįtraukiant gyvūninės kilmės šalutinių produktų, neskirtų naudoti kaip atliekos.
- (13) Atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, reikėtų paaiškinti atliekas reglamentuojančių teisės aktų ir jų nuostatų dėl pavojingų atliekų taikymo gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, reglamentuojamiems Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002, sritį. Jei gyvūninės kilmės šalutiniai produktai kelia galimą pavojų sveikatai, Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 yra teisinis dokumentas, kuriuo reikėtų vadovautis, ir reikėtų vengti nereikalingo jo nuostatų bei atliekas reglamentuojančių teisės aktų nuostatų kartojimosi.
- (14) Atliekų priskyrimas pavojingoms atliekoms turėtų būti reglamentuojamas, *inter alia*, Bendrijos teisės aktais dėl cheminių medžiagų, visų pirma aktais, susijusiais su preparatų priskyrimu pavojingoms preparatams, įskaitant tam tikslui naudojamas koncentracijos ribines vertes. Pavojingos atliekos turėtų būti reglamentuojamos pagal griežtas specifikacijas, siekiant užkirsti kelią dėl netinkamo jų tvarkymo daromam neigiamam poveikiui aplinkai ir žmogaus sveikatai arba kiek įmanoma šį poveikį sumažinti. Be to, būtina toliau taikyti sistemą, pagal kurią atliekos ir pavojingos atliekos klasifikuojamos pagal atliekų rūšių sąrašą, paskutinį kartą nustatytą Komisijos sprendimu 2000/532/EB<sup>(3)</sup>, kad būtų skatinamas vienodas atliekų klasifikavimas ir užtikrinta, kad pavojingos atliekos Bendrijoje būtų nustatytos remiantis vienodu metodu.

<sup>(2)</sup> OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

<sup>(3)</sup> 2000 m. gegužės 3 d. sprendimas 2000/532/EB, keičiantis sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį (OL L 226, 2000 9 6, p. 3).

<sup>(1)</sup> OL C 76, 1997 3 11, p. 1.

- (15) Būtina skirti preliminarų atliekų saugojimą iki jų surinkimo, atliekų surinkimą ir atliekų saugojimą iki apdorojimo. Įstaigos ar įmonės, kurios vykdydamos veiklą gamina atliekas, neturėtų būti laikomos tvarkančiomis atliekas, ir neturėtų būti reikalaujama, kad jos turėtų leidimą saugoti savo atliekas iki jų surinkimo.
- (16) Apibrėžiant surinkimą preliminarus atliekų saugojimas suprantamas kaip saugojimas iki jų surinkimo įrenginiuose, kuriuose atliekos iškraunamos, kad jas galima būtų paruošti tolimesniam pervežimui į naudojimo ar šalinimo vietas. Kad būtų pasiektas šios direktyvos tikslas, preliminarus atliekų saugojimas iki surinkimo turėtų būti atskirtas nuo atliekų saugojimo iki apdorojimo atsižvelgiant į atliekų rūšį, kiekį, saugojimo laikotarpį ir surinkimo tikslą. Šias operacijas atskirti turėtų valstybės narės. Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad atliekų saugojimui prieš naudojimą trejus metus ar ilgesnį laikotarpį ir atliekų saugojimui prieš šalinimą vienerius metus ar ilgesnį laikotarpį taikoma 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų <sup>(1)</sup>.
- (17) Neturėtų būti reikalaujama registruoti atliekų surinkimo sistemas, valdomas ne profesinės veiklos pagrindu, kadangi jos kelia mažesnę pavojų ir prisideda prie atskiro atliekų surinkimo. Tokių sistemų pavyzdžiai: vaistinių surenkamos vaistų atliekos, vartojimo prekių priėmimo parduotuvėse sistemos ir bendruomenių sistemos mokyklose.
- (18) Į šią direktyvą reikėtų įtraukti prevencijos, pakartotinio naudojimo, paruošimo pakartotiniam naudojimui, apdorojimo ir perdirbimo sąvokų apibrėžtis, siekiant paaiškinti šių sąvokų taikymo sritį.
- (19) Naudojimo ir šalinimo sąvokų apibrėžtis reikia patikslinti, kad šios dvi sąvokos būtų aiškiai atskirtos remiantis faktišku poveikio aplinkai skirtumu, pakeičiant ekonomikoje naudojamais gamtinių išteklių pakaitalais ir pripažįstant, kad atliekų kaip išteklių naudojimas gali būti naudingas aplinkai ir žmonių sveikatai. Be to, gali būti parengtos gairės, kad būtų išaiškinti atvejai, kai šį skirtumą sunku nustatyti praktiškai arba kai veiklos priskyrimas naudojimui neatitinka tikrojo operacijos poveikio aplinkai.
- (20) Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti paaiškinta, kada deginant komunalines kietąsias atliekas efektyviai vartojama energija ir toks deginimas gali būti laikomas naudojimo operacija.
- (21) Šalinimo operacijas, kurias sudaro išleidimas į jūras ir vandenynus, įskaitant įterpimą į jūros dugną, taip pat reglamentuoja tarptautinės konvencijos, visų pirma Konvencija dėl jūros teršimo atliekomis ir kitomis medžiagomis prevencijos, sudaryta Londone 1972 m. lapkričio 13 d. ir jos 1996 m. protokolai, su 2006 m. pakeitimais.
- (22) Neturėtų būti painiojami įvairūs atliekų sąvokos apibrėžties aspektai ir, prireikus, šalutiniams produktams, kurie nėra atliekos, bei atliekomis, kurios nustoja būti atliekos, turėtų būti taikomos tinkamos procedūros. Siekiant patikslinti tam tikrus atliekų sąvokos apibrėžties aspektus, šioje direktyvoje turėtų būti paaiškinta:
- kokiomis sąlygomis medžiagos ar objektai, gaunami gamybos proceso, kurio pirminis tikslas nėra šių medžiagų ar objektų gamyba, metu, yra šalutiniai produktai, o ne atliekos. Sprendimas, kad medžiaga nėra atliekos, gali būti priimtas tik remiantis koordinuotu metodu, kuris turi būti reguliariai atnaujinamas, ir tik tada, kai tai suderinama su aplinkos ir žmonių sveikatos apsauga. Jei šalutinių produktų naudojimas leidžiamas pagal licenciją, susijusią su aplinkos apsauga, ar pagal bendras aplinkos apsaugos taisykles, valstybės narės tuo gali pasinaudoti kaip priemone nusprendamos, kad nėra tikėtinas bendras neigiamas poveikis aplinkai ar žmonių sveikatai; objektas ar medžiaga turėtų būti laikomi šalutiniais produktais tik jeigu įvykdomos tam tikros sąlygos. Kadangi šalutiniai produktai patenka į produktų kategoriją, šalutinių produktų eksportas turėtų atitikti atitinkamų Bendrijos teisės aktų reikalavimus; ir
  - kokiomis sąlygomis tam tikros atliekos nustoja būti atliekomis, nustatant „nebelaikymo atliekomis“ kriterijus, kurie užtikrintų aukšto lygio aplinkos apsaugą ir naudą aplinkai bei ekonomikai; galimoms atliekų kategorijoms, dėl kurių turėtų būti parengtos „nebelaikymo atliekomis“ specifikacijos ir kriterijai, be kita ko, priskiriamos statybinės ir griovimo atliekos, kai kurios pelenų ir šlakų rūšys, metalo laužas, užpildai, padangos, audiniai, kompostas, popieriaus atliekos ir stiklas. Kad būtų suteiktas „nebelaikymo atliekomis“ statusas, naudojimo operacija gali būti tiesiog atliekų patikrinimas norint įsitikinti, ar jos atitinka „nebelaikymo atliekomis“ kriterijus.
- (23) Siekiant patikrinti arba apskaičiuoti, ar pasiekti perdirbimo ir naudojimo tikslai, nustatyti 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų <sup>(2)</sup>, 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos

<sup>(1)</sup> OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

<sup>(2)</sup> OL L 365, 1994 12 31, p. 10.

- direktyvoje 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių <sup>(1)</sup>, 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų <sup>(2)</sup>, 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų <sup>(3)</sup> ir kituose atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose, atliekų, kurios nustojo būti atliekomis, kiekiai turėtų būti priskiriami perdirbtoms ir panaudotoms atliekoms, kai patenkinami šiuose teisės aktuose nustatyti perdirbimo ar naudojimo reikalavimai.
- (24) Remdamasi atliekų sąvokos apibrėžtimi, siekdama skatinti tikrumą ir nuoseklumą, Komisija gali priimti gaires, kaip tam tikrais atvejais nustatyti, kada medžiagos ir objektai tampa atliekomis. Tokios gairės gali būti parengtos, *inter alia*, elektros ir elektronikos įrangai ir transporto priemonėms.
- (25) Išlaidos turėtų būti paskirstomos taip, kad jos atspindėtų faktines su aplinka susijusias atliekų susidarymo ir tvarkymo išlaidas.
- (26) Principas „teršėjas moka“ yra pagrindinis Europos ir tarptautiniu lygiu taikomas principas. Atliekų gamintojas ir turėtojas atliekas turėtų tvarkyti taip, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos ir žmogaus sveikatos apsauga.
- (27) Didesnės gamintojo atsakomybės nustatymas šioje direktyvoje yra viena iš priemonių, remiančių prekių kūrimą ir gamybą, kuriais visapusiškai atsižvelgiama į veiksmingą išteklių naudojimą ir tam sudaromos palankesnės sąlygos viso prekių gyvavimo ciklo metu, įskaitant jų remontą, pakartotinį naudojimą, išardymą bei perdirbimą, tuo pat metu nedarant kliūčių laisvam prekių judėjimui vidaus rinkoje.
- (28) Ši direktyva turėtų padėti ES tapti labiau „atliekas perdirbančia visuomene“, kuri vengtų atliekų susidarymo ir naudotų atliekas kaip išteklius. Šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje visų pirma raginama imtis priemonių, užtikrinančių šaltinių atskyrimą, prioritetinių atliekų srautų surinkimą ir perdirbimą. Siekiant šio tikslo ir norint palengvinti bei patobulinti atliekų naudojimo galimybes, jei tai įmanoma techniniu, aplinkosaugos ir ekonominiu požiūriu, atliekos turėtų būti renkamos atskirai prieš pradedant naudojimo operacijas, kurias atliekant gaunami aplinkosaugos požiūriu geriausi bendri rezultatai. Valstybės narės turėtų skatinti, kad, siekiant aplinkos atžvilgiu patikimo valdymo, jei reikia, iš visų atliekų srautų būtų atskiriami pavojingi junginiai.
- (29) Valstybės narės turėtų skatinti perdirbamų produktų, pavyzdžiui, perdirbto popieriaus, naudojimą vadovaudamosi atliekų hierarchija ir siekdamas kurti atliekas perdirbančią visuomenę ir, kai įmanoma, neturėtų skatinti atliekų, kurias galima perdirbti, šalinimo sąvartyne ir jų deginimo.
- (30) Siekiant įgyvendinti Sutarties 174 straipsnio 2 dalyje įtvirtintus atsargumo ir prevencinių veiksmų principus, būtina nustatyti bendrus aplinkosauginius atliekų tvarkymo Bendrijoje tikslus. Remdamasi šiais principais Bendrija ir valstybės narės turi sukurti taršos ar nepatogumų šaltinių prevencijos, mažinimo ir, kiek tik įmanoma, panaikinimo pačioje užuomazgoje sistemą, patvirtindamos tokio pobūdžio priemones, kurios panaikintų pripažintą pavojų.
- (31) Paprastai atliekų hierarchija yra prioritetų eiliškumo sąrašas, t. y. kokie prioritetai, numatyti atliekas reglamentuojančiuose teisės aktuose ir politikoje, aplinkos požiūriu yra geriausi, tačiau konkrečių atliekų srautų atvejais, kai tai pateisinama, *inter alia*, dėl techninio įgyvendinamumo, ekonominio gyvybingumo ir aplinkos apsaugos priežasčių, gali būti būtina nukrypti nuo tokios hierarchijos.
- (32) Siekiant visai Bendrijai suteikti galimybę pačiai tvarkyti atliekų šalinimą ir naudoti mišrias komunalines atliekas, surinktas iš privačių namų ūkių, o valstybėms narėms siekti to tikslo individualiai, būtina numatyti šalinimo įrenginių ir mišrių komunalinių atliekų, surinktų iš privačių namų ūkių, naudojimo įrenginių bendradarbiavimo tinklą, atsižvelgiant į geografines sąlygas ir tam tikrų rūšių atliekoms reikalingus specialius įrenginius.
- (33) Taikant 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo <sup>(4)</sup>, mišrios komunalinės atliekos, nurodytos to reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, išlieka mišriomis komunalinėmis atliekomis, net jei jos yra apdorojamos iš esmės nepakeičiant jų savybių.
- (34) Svarbu, kad pavojingos atliekos būtų ženklinamos laikantis tarptautinių ir Bendrijos standartų. Tačiau, kai tokios atliekos iš namų ūkių surenkamos atskirai, namų ūkių savininkai neturėtų būti įpareigojami pildyti reikiamus dokumentus.

<sup>(1)</sup> OL L 269, 2000 10 21, p. 34.

<sup>(2)</sup> OL L 37, 2003 2 13, p. 24.

<sup>(3)</sup> OL L 266, 2006 9 26, p. 1.

<sup>(4)</sup> OL L 190, 2006 7 12, p. 1.

- (35) Svarbu, kad laikantis atliekų hierarchijos ir siekiant sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų, susidarančių dėl atliekų šalinimo sąvartynuose, išmetimą, būtų sudarytos palankesnės sąlygos atskiram biologinių atliekų surinkimui ir tinkamam apdorojimui siekiant gaminti aplinkosauginiu požiūriu saugų kompostą bei kitas biologinių atliekų medžiagas. Įvertinusi biologinių atliekų tvarkymą Komisija prirėkęs pateiks pasiūlymus dėl teisėkūros priemonių.
- (36) Tais atvejais, kai turima įrodymų, kad tai būtų naudinga žmonių sveikatos bei aplinkos apsaugai ir kai laikantis koordinuoto šios direktyvos įgyvendinimo metodo būtų užtikrinta žmonių sveikatos bei aplinkos apsauga, gali būti priimti minimalūs techniniai standartai, reglamentuojantys atliekų apdorojimo veiklos rūšis, kurioms netaikoma Direktyva 96/61/EB.
- (37) Būtina papildomai apibrėžti įpareigojimo planuoti atliekų tvarkymą apimtį bei turinį ir numatyti, kad rengiant ar tikslinant tokius planus būtų atsižvelgta į atliekų susidarymo ir atliekų tvarkymo poveikį aplinkai. Tam tikrais atvejais taip pat reikėtų atsižvelgti į Direktyvos 94/62/EB 14 straipsnyje nustatytus reikalavimus dėl atliekų tvarkymo planų ir Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnyje nurodytą į sąvartynus vežamų biologiškai skaidžių atliekų kiekio mažinimo strategiją.
- (38) Valstybės narės gali reikalauti, kad tam tikrų atliekų gamintojai turėtų leidimus, susijusius su aplinkos apsauga, arba jiems gali taikyti bendras aplinkos apsaugos taisykles, nekenkdamas tinkamam vidaus rinkos veikimui.
- (39) Laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 valstybės narės gali imtis būtinų priemonių užkirsti kelią atliekų vežimui, kuris neatitinka jų atliekų tvarkymo planų. Nukrypstant nuo to reglamento, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama riboti į deginimo įrenginius naudojimui atvežamų atliekų kiekį, jeigu nustatoma, kad nacionalinės atliekos turėjo būti pašalintos arba apdorotos ne pagal jų atliekų tvarkymo planus. Pripažįstama, kad tam tikros valstybės narės gali nesugebėti sukurti tinklo, jungiančio visus jų teritorijoje esančius galutinio naudojimo įrenginius.
- (40) Siekiant patobulinti atliekų prevencijos veiksmų įgyvendinimo valstybėse narėse metodus ir palengvinti keitimąsi geriausia patirtimi šioje srityje, būtina sustiprinti nuostatas dėl atliekų prevencijos ir nustatyti reikalavimą, kad valstybės narės rengtų atliekų prevencijos programas, daugiausia dėmesio skirdamos svarbiausiam poveikiui aplinkai ir atsižvelgdamos į visą produktų bei medžiagų gyvavimo ciklą. Tokiomis priemonėmis turėtų būti siekiama nutraukti ryšį tarp ekonomikos augimo ir su atliekų susidarymu susijusio poveikio aplinkai. Suinteresuotiems subjektams ir plačiai visuomenei turėtų būti suteikta galimybė dalyvauti rengiant programas ir susipažinti su parengtomis programomis, kaip numatyta 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvoje 2003/35/EB, nustatančioje visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas <sup>(1)</sup>. Atliekų prevencijos ir atribojimo tikslai turėtų būti vystomi tinkamai mažinant neigiamą atliekų poveikį ir susidariusių atliekų kiekį.
- (41) Siekiant sukurti Europos atliekas perdirbančią visuomenę, kurioje labai efektyviai naudojami ištekliai, turėtų būti nustatyti pakartotinio atliekų naudojimo ir perdirbimo pasirošimo tikslai. Valstybės narės laikosi skirtingų namų ūkių ir panašaus pobūdžio ir sudėties atliekų surinkimo metodų. Todėl reikia, kad pagal šiuos tikslus būtų atsižvelgta į skirtingas surinkimo sistemas skirtingose valstybėse narėse. Kitos kilmės atliekų, panašių į namų ūkių atliekas, srautai apima Komisijos sprendimu 2000/532/EB patvirtinto sąrašo 20 punkte nurodytas atliekas.
- (42) Ekonominės priemonės gali būti ypač svarbios siekiant atliekų prevencijos ir tvarkymo tikslų. Atliekos dažnai yra vertingi ištekliai ir tolesnis ekonominių priemonių taikymas gali labai padidinti naudą aplinkai. Todėl turėtų būti skatinama šias priemones taikyti atitinkamu lygiu, kartu pabrėžiant, kad atskiros valstybės narės gali priimti sprendimą dėl jų taikymo.
- (43) Tam tikros nuostatos dėl atliekų tvarkymo, nustatytos 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvoje 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų <sup>(2)</sup>, turėtų būti iš dalies pakeistos siekiant pašalinti pasenusias nuostatas ir padaryti tekstą aiškesniu. Siekiant supaprastinti Bendrijos teisės aktus, šios nuostatos turėtų būti įtrauktos į šią direktyvą. Siekiant paaiškinti, kaip veikia draudimas maišyti atliekas, ir siekiant apsaugoti aplinką bei žmonių sveikatą, išimtyje Direktyvoje 91/689/EEB nustatytam draudimui maišyti atliekas taip pat turėtų atitiktį geriausias prieinamas gamybos būdus, kaip apibrėžta Direktyvoje 96/61/EB. Todėl Direktyvą 91/689/EEB reikėtų panaikinti.

<sup>(1)</sup> OL L 156, 2003 6 25, p. 17.

<sup>(2)</sup> OL L 377, 1991 12 31, p. 20.

- (44) Siekiant supaprastinti Bendrijos teisės aktus ir užtikrinti naudą aplinkai, 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvos 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo <sup>(1)</sup> atitinkamos nuostatos turėtų būti ištrauktos į šią direktyvą, o Direktyva 75/439/EEB turėtų būti panaikinta. Alyvų atliekų tvarkymas turėtų būti vykdomas laikantis atliekų hierarchijos prioritetų eiliškumo ir pirmenybė turėtų būti teikiama galimybėms, kurios duoda aplinkosauginiu požiūriu geriausių bendrų rezultatų. Atskiras alyvų atliekų surinkimas tebėra ypač svarbus tinkamam jų tvarkymui ir siekiant užkirsti kelią žalai, daromai aplinkai dėl netinkamo jų šalinimo.
- (45) Valstybės narės turėtų numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, kurios būtų taikomos už atliekų tvarkymą atsakingiems fiziniams ar juridiniams asmenims, pavyzdžiui, atliekų gamintojams, turėtojams, tarpininkams, prekiautojams, vežėjams, surinkėjams, įmonėms ar įstaigoms, vykdančioms atliekų apdorojimo operacijas ir įgyvendinančioms atliekų tvarkymo sistemas, tuo atveju, kai jie pažeidžia šios direktyvos nuostatas. Valstybės narės taip pat gali imtis veiksmų išlaidoms, patirtoms dėl reikalavimų nesilaikymo ir žalos ištaisymo priemonių taikymo, susigrąžinti, nepažeisdamos 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) <sup>(2)</sup> taikymui.
- (46) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką <sup>(3)</sup>.
- (47) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus nustatyti kriterijus, reglamentuojančius tam tikrus aspektus, pavyzdžiui, sąlygas, kuriomis objektas turi būti laikomas šalutiniu produktu, „nebelaikymo atliekomis“ statusą ir atliekų, kurios laikomos pavojingomis, nustatymą, o taip pat patvirtinti detalias taikymo taisykles ir apskaičiavimo metodus, naudojamus siekiant įvertinti atitikimą šioje direktyvos nustatytiems perdirbimo tikslams. Be to, Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus suderinti priedus su mokslo bei technikos pažanga ir patikslinti II priedo R1 dalyje nurodytos deginimo įrenginių klasės nustatymo formulės taikymo atvejus. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesminės šios direktyvos nuostatas, papildant ją naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (48) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros <sup>(4)</sup> 34 punktą valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl Direktyvos masto arba poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (49) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. saugoti aplinką ir žmonių sveikatą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl Direktyvos masto arba poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

## PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

## I SKYRIUS

## DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS

## 1 straipsnis

## Dalykas ir taikymo sritis

Šia direktyva nustatomos priemonės, skirtos apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą užkertant kelią atliekų susidarymo ir tvarkymo žalingam poveikiui ar sumažinant jį ir sumažinant išteklių naudojimo bendrą poveikį bei padidinant tokio naudojimo veiksmingumą.

## 2 straipsnis

## Taikymo srities išimtis

1. Ši direktyva netaikoma:

- dujų išmetimui į atmosferą;
- žemei (vietoje), įskaitant neiškastą užterštą dirvožemį bei nuolat toje žemėje stovinčius pastatus;
- neužterštam dirvožemiui ir kitai natūraliai susidarančiai medžiagai, iškastai statybų metu, kai yra tikrai žinoma, kad medžiaga bus panaudota savo natūraliame būvyje statybos tikslais toje vietoje, kur ji buvo iškasta;

<sup>(1)</sup> OL L 194, 1975 7 25, p. 23.

<sup>(2)</sup> OL L 143, 2004 4 30, p. 56.

<sup>(3)</sup> OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

<sup>(4)</sup> OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

d) radioaktyviosioms atliekoms;

e) nebetinkamais naudoti pripažintiems sprogmenims;

f) srutoms, jeigu joms netaikomas 2 dalies b punktas, šiaudams ir kitoms nepavojingoms žemės ūkio ar miškininkystės gamtinėms medžiagoms, naudojamoms ūkininkaujant, vykdant miškininkystės veiklą arba gaminant energiją iš tokios biomasės tokiais procesais arba metodais, kurie nedaro žalos aplinkai ar nekelia grėsmės žmogaus sveikatai;

2. Ši direktyva netaikoma kategorijoms, kurioms jau taikomi kiti Bendrijos teisės aktai:

a) nuotekoms;

b) gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, įskaitant perdirbtus produktus, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, išskyrus tuos, kurie skirti sudeginti, šalinti sąvartyne ar panaudoti biologinių dujų arba komposto gamybos įmonėje;

c) skerdenoms tų gyvūnų, kurių mirties priežastis yra ne paskerdimas, įskaitant gyvūnus, nužudytus siekiant išnaikinti epizootines ligas, ir kurie yra pašalinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1774/2002;

d) atliekoms, susidarantioms žvalgant, išgaunant, apdorojant ir saugant mineralinius išteklius, ir atliekoms, susidarantioms dėl karjerų veiklos, kurioms taikoma 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo <sup>(1)</sup>.

3. Nedarant poveikio pareigoms, nustatytoms atitinkamais Bendrijos teisės aktais, ši direktyva netaikoma paviršiniame vandenyje perkeliama nuosėdoms vandenų ir vandens kelių valdymo arba potvynių prevencijos ar potvynių ir sausrų arba melioracijos padarinių švelninimo tikslais, jeigu įrodoma, kad nuosėdos nepavojingos.

4. Specialios taisyklės, taikomos ypatingais atvejais arba papildančios šios direktyvos taisyklės dėl konkrečių atliekų kategorijų tvarkymo, gali būti nustatytos atskiromis direktyvomis.

### 3 straipsnis

#### Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:

1) „atliekos“ – medžiaga ar objektas, kurio turėtojas atsikrato, ketina ar privalo atsikratyti;

2) „pavojingos atliekos“ – atliekos, kurios turi vieną ar keletą pavojingų savybių, išvardytų III priede;

3) „alyvų atliekos“ – mineralinis ar sintetinis tepalas arba pramoninės alyvos, jau nebetinkamos naudoti pagal pirminę paskirtį, pavyzdžiui, naudotos vidaus degimo variklių ir pavarų dėžių alyvos, tepimo alyvos, turbinų, hidraulinės alyvos;

4) „biologinės atliekos“ – biologiškai skaidžios sodų ir parkų atliekos, namų ūkių, restoranų, viešojo maitinimo įstaigų ir mažmeninės prekybos punktų maisto ir virtuvės atliekos bei panašios atliekos iš maisto perdirbimo įmonių;

5) „atliekų gamintojas“ – asmuo, dėl kurio veiklos susidaro atliekos (pirminis atliekų gamintojas), arba asmuo, kuris atlieka išankstinio apdirbimo, maišymo ar kitas operacijas, dėl kurių pakinta tų atliekų pobūdis arba sudėtis;

6) „atliekų turėtojas“ – atliekų gamintojas arba fizinis ar juridinis asmuo, kuris turi atliekų;

7) „prekiautojas“ – įmonė, atliekanti pagrindinį vaidmenį perkant ir paskui parduodant atliekas, įskaitant tuos prekiautojus, kurie atliekų neįsigyja fiziškai;

8) „tarpininkas“ – įmonė, kitų vardu organizuojanti atliekų naudojimą ar šalinimą, įskaitant tokius tarpininkus, kurie atliekų neįsigyja fiziškai;

9) „atliekų tvarkymas“ – atliekų surinkimas, vežimas, naudojimas ir šalinimas, taip pat tokių operacijų priežiūra ir šalinimo vietų vėlesnė priežiūra, įskaitant prekiautojo ar tarpininko tokio pobūdžio veiksmus;

10) „surinkimas“ – atliekų rinkimas, įskaitant preliminarų atliekų rūšiavimą ir preliminarų saugojimą, tam, kad jos būtų nuvežtos į atliekų apdorojimo įrenginius;

<sup>(1)</sup> OL L 102, 2006 4 11, p. 15.

- 11) „atskiras surinkimas“ – atliekų surinkimas, kai atliekų srautai atskiriami atsižvelgiant į atliekų rūšį ir pobūdį, taip palengvinant jų specialų apdorojimą;
- 12) „prevencija“ – priemonės, kurių imamasi prieš medžiagai ar produktui virstant atliekomis ir kurios sumažina:
- a) atliekų kiekį, įskaitant pakartotinai naudojant produktus ar prailginant produktų gyvavimo ciklą;
  - b) susidariusių atliekų neigiamą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai arba
  - c) žalingų medžiagų kiekį medžiagose ir produktuose;
- 13) „pakartotinis naudojimas“ – operacija, kurios metu produktai ar sudėtinės dalys, kurie nėra atliekos, vėl naudojami tam pačiam tikslui, kuriam buvo sukurti;
- 14) „apdorojimas“ – naudojimo ar šalinimo operacijos, įskaitant parengiamuosius veiksmus prieš naudojimą ar šalinimą;
- 15) „naudojimas“ – bet kokia operacija, kurios pagrindinis rezultatas yra atliekų panaudojimas naudingu tikslu, pakeičiant jomis kitas medžiagas, kurios priešingu atveju būtų buvusios panaudotos konkrečiai funkcijai atlikti, arba kurios rezultatas yra tai, kad atliekos parengiamos tai funkcijai atlikti, įmonėje ar visoje ekonomikoje. II priede pateikiamas neišsamus naudojimo operacijų sąrašas;
- 16) „parengimas pakartotiniam naudojimui“ – naudojimo operacija tikrinant, valant ar taisant, kurios metu atliekomis tapę produktai ar produktų sudėtinės dalys parengiami taip, kad būtų vėl panaudojami be jokio kito išankstinio apdirbimo;
- 17) „perdirbimas“ – bet kokia naudojimo operacija, kuria atliekų medžiagos perdirbamos į produktus ar medžiagas, panaudojamas pirminiais ar kitais tikslais. Ji apima organinių medžiagų perdirbimą, tačiau neapima naudojimo energijai gauti ir perdirbimo į medžiagas, kurios turi būti naudojamos kaip kuras ar užpildymo operacijoms;
- 18) „alyvų atliekų regeneravimas“ – bet kokia perdirbimo operacija, kurios metu gali būti gaminamos bazinės alyvos, valant alyvų atliekas, visų pirma – šalinant teršalus, oksidacijos produktus ir tokiose alyvose esančius priedus;
- 19) „šalinimas“ – operacija, kuri nėra naudojimas, net kai tokios operacijos antrinis rezultatas yra medžiagų ar energijos atgavimas. I priede pateikiamas neišsamus šalinimo operacijų sąrašas;
- 20) „geriausia turima technologija“ – Direktyvos 96/61/EB 2 straipsnio 11 punkte apibrėžti geriausi prieinami gamybos būdai.

#### 4 straipsnis

#### Atliekų hierarchija

1. Atliekų prevencijos ir tvarkymo srities teisės aktuose kaip prioritetų eiliškumas nustatoma tokia atliekų hierarchija:

- a) prevencija;
- b) parengimas pakartotiniam naudojimui;
- c) perdirbimas;
- d) kitas naudojimas, pvz., naudojimas energijai gauti; ir
- e) šalinimas.

2. Taikydamos 1 dalyje nurodytą atliekų hierarchiją valstybės narės imasi priemonių paskatinti naudoti tas galimybes, kurių rezultatas visais požiūriais palankiausias aplinkai. Todėl gali būti reikalingi konkretūs, hierarchijoje neišsitenkantys atliekų srautai, kai tai pagrindžiama gyvavimo ciklo samprata, aprėpiančia bendrą tokių atliekų susidarymo ir tvarkymo poveikį.

Valstybės narės užtikrina, kad su atliekomis susijusių teisės aktų ir atliekų politikos rengimo procesas būtų visiškai skaidrus, kad būtų laikomasi galiojančių valstybių narių taisyklių dėl konsultavimosi su piliečiais ir suinteresuotaisiais subjektais ir jų įtraukimo.

Pagal 1 ir 13 straipsnius, valstybės narės atsižvelgia į bendrus aplinkos apsaugos principus – atsargumą ir tvarumą, techninį galimumą ir ekonominį gyvybingumą, išteklių apsaugą, taip pat bendrą poveikį aplinkai, žmonių sveikatai, ekonomikai ir socialinei aplinkai.

## 5 straipsnis

**Šalutiniai produktai**

1. Medžiaga ar objektas, gaunamas gamybos procese, kurio pirminis tikslas nėra šios medžiagos ar šio objekto gamyba, gali būti laikomas ne atliekomis, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 punkte, o šalutiniu produktu, tik jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) tolesnis medžiagos ar objekto naudojimas yra aiškus;
- b) medžiaga ar objektas gali būti panaudoti tiesiogiai be jokio tolesnio apdirbimo, išskyrus įprastą pramoninę praktiką;
- c) medžiagos ar objekto gamyba yra sudėtinė gamybos proceso dalis; ir
- d) tolesnis naudojimas yra teisėtas, t. y. medžiaga ar objektas atitinka visus atitinkamus produkto, aplinkos ir sveikatos apsaugos reikalavimus konkretaus naudojimo atveju ir nebus padarytas bendras neigiamas poveikis aplinkai ar žmonių sveikatai.

2. 1 dalyje nustatytų sąlygų pagrindu gali būti priimtos priemonės, kurios nustato, kokių kriterijų reikia laikytis, kad medžiagos ar objektai būtų laikomi šalutiniais produktais, o ne atliekomis, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 punkte. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

## 6 straipsnis

**Atliekų statuso pabaiga**

1. Tam tikros konkrečios atliekos nustoja būti atliekomis, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 punkte, kai su jomis atliekama naudojimo operacija, įskaitant perdirbimą, ir jos atitinka konkrečius kriterijus, kurie turi būti parengti laikantis šių sąlygų:

- a) medžiaga ar objektas yra visuotinai naudojamas konkrečioms tikslams;
- b) tokiai medžiagai ar objektui egzistuoja rinka ar paklausa;
- c) medžiaga ar objektas tenkina techninius reikalavimus konkrečioms tikslams ir atitinka produktams taikytinus galiojančius teisės aktus bei standartus; ir

d) naudojant medžiagą ar objektą nebus padarytas bendras neigiamas poveikis aplinkai ar žmonių sveikatai.

Prireikus į kriterijus įtraukiamos teršalų ribinės vertės ir juose atsižvelgiama į bet kokią galimą medžiagos ar objekto neigiamą poveikį aplinkai.

2. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, susijusios su 1 dalyje nurodytų kriterijų priėmimu ir nurodančios atliekų rūšis, kurioms taikomi tokie kriterijai, patvirtinamos pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Be kita ko, turėtų būti apsvarstyta galimybė nustatyti specialius nebelaikymo atliekomis kriterijus, bent jau užpildams, popieriui, stiklui, metalui, padangoms ir audiniams.

3. Atliekos, kurios pagal 1 ir 2 dalis nustoja būti atliekomis, taip pat nustoja būti atliekomis siekiant naudojimo ir perdirbimo uždavinių, nustatytų Direktyvose 94/62/EB, 2000/53/EB, 2002/96/EB, 2006/66/EB ir kituose atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose, kai patenkinami šiuose teisės aktuose nustatyti perdirbimo ar naudojimo reikalavimai.

4. Kai Bendrijos lygiu kriterijai dar nėra nustatyti pagal 1 ir 2 dalyse nurodytą procedūrą, valstybės narės gali konkrečiais atvejais nuspręsti, ar tam tikros atliekos nustojo būti atliekomis atsižvelgiant į taikytiną teisminę praktiką. Apie tokius sprendimus jos praneša Komisijai laikydamosi 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką<sup>(1)</sup>, kai to reikalaujama pagal tą direktyvą.

## 7 straipsnis

**Atliekų sąrašas**

1. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, susijusios su Sprendimu 2000/532/EB nustatyto atliekų sąrašo atnaujinimu, patvirtinamos pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Į atliekų sąrašą įtraukiamos pavojingos atliekos, jame atsižvelgiama į atliekų kilmę bei sudėtį ir priteikus į pavojingų medžiagų koncentracijos ribines vertes. Atliekų sąrašas yra privalomas nustatant, kurios atliekos turi būti laikomos pavojingomis atliekomis. Medžiagos ar objekto įtraukimas į sąrašą nereiškia, kad tai visuomet yra atliekos. Medžiaga ar objektas laikomas atliekomis tik tada, kai atitinka 3 straipsnio 1 punkte pateiktą apibrėžtį.

<sup>(1)</sup> OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

2. Valstybė narė atliekas gali laikyti pavojingomis, net jeigu jos nėra įtrauktos į atliekų sąrašą, kai tos atliekos turi vieną ar daugiau III priede išvardytų savybių. Valstybė narė nedelsdama apie visus tokius atvejus informuoja Komisiją. Ji juos aprašo 37 straipsnio 1 dalyje numatytoje ataskaitoje ir suteikia Komisijai visą su tuo susijusią informaciją. Atsižvelgiant į gautus pranešimus, sąrašas peržiūrimas siekiant nuspręsti dėl jo patikslinimo.

3. Kai valstybė narė turi įrodymų, kad konkrečios atliekos, į sąrašą įtrauktos kaip pavojingos, neturi jokių III priede išvardytų savybių, ji tas atliekas gali laikyti nepavojingomis. Valstybė narė nedelsdama apie visus tokius atvejus informuoja Komisiją ir pateikia Komisijai visus reikalingus įrodymus. Atsižvelgiant į gautus pranešimus, sąrašas peržiūrimas siekiant nuspręsti dėl jo patikslinimo.

4. Negalima pavojingų atliekų perklasifikuoti į nepavojingas, jei jos buvo atskiestos arba sumaišytos siekiant sumažinti pradines pavojingų medžiagų koncentracijas, kurios būtų mažesnės negu nustatytos mažiausios ribinės vertės, kurioms esant atliekos apibrėžiamos kaip pavojingos.

5. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesminės šios direktyvos nuostatas, susijusios su sąrašo peržiūra siekiant jį patikslinti pagal 2 ir 3 dalis, patvirtinamos pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

6. Valstybės narės gali laikyti atliekas nepavojingomis pagal 1 dalyje minėtą atliekų sąrašą.

7. Komisija užtikrina, kad atliekų sąrašas ir bet kokia šio sąrašo peržiūra atitiktų tinkamus aiškumo, suprantamumo ir prieinamumo vartotojams, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), principus.

## II SKYRIUS

### BENDRIEJI REIKALAVIMAI

#### 8 straipsnis

#### Didesnė gamintojo atsakomybė

1. Siekiant sustiprinti atliekų pakartotinį naudojimą, prevenciją, perdirbimą ir kitokį naudojimą, valstybės narės gali imtis įstatyminių arba neįstatyminių priemonių užtikrinti, kad bet kurio fizinio ar juridinio asmens, kurio profesinė veikla yra produktų kūrimas, gamyba, tvarkymas, apdorojimas, pardavimas ar importas (produkto gamintojas), gamintojo atsakomybė yra padidinta.

Tokios priemonės gali būti grąžinamų produktų ir po produktų panaudojimo liekančių atliekų priėmimas, taip pat vėlesnis atliekų tvarkymas ir finansinė atsakomybė už tokią veiklą. Viena šių priemonių gali būti prievolė viešai teikti informaciją, kiek produktą galima pakartotinai naudoti ar perdirbti.

2. Valstybės narės gali imtis tinkamų priemonių, skatinančių taip projektuoti produktus, kad būtų mažinamas poveikis aplinkai ir atliekų susidarymas produktų gamybos ir vėlesnio naudojimo metu ir kad būtų užtikrinama, jog atliekomis tapusių produktų naudojimas bei šalinimas būtų vykdomas pagal 4 ir 13 straipsnius.

Tokiomis priemonėmis galima skatinti, *inter alia*, produktų, kurie tinka daugkartiniam naudojimui, kurie yra techniškai patvarūs ir tapę atliekomis gali būti tinkamai bei saugiai naudojami ir saugant aplinką šalinami, kūrimą, gamybą ir pateikimą rinkai.

3. Taikydamos didesnę gamintojo atsakomybę valstybės narės atsižvelgia į technines galimybes, ekonominį gyvybingumą ir bendrą poveikį aplinkai, žmonių sveikatai bei socialinei aplinkai nepamiršdamos poreikio užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą.

4. Didesnė gamintojo atsakomybė taikoma nepažeidžiant 15 straipsnio 1 dalyje numatytos atsakomybės už atliekų tvarkymą ir nedarant poveikio galiojančių teisės aktų, reglamentuojančių specifinius atliekų srautus ar produktus, taikymui.

#### 9 straipsnis

#### Atliekų prevencija

Po konsultacijų su visomis suinteresuotomis šalimis Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šias ataskaitas, jei reikia, kartu su pasiūlymais dėl priemonių, kurių reikia imtis remti prevencijos veiklą ir 29 straipsnyje nurodytų atliekų prevencijos programų įgyvendinimą:

a) iki 2011 m. pabaigos tarpinę ataskaitą dėl atliekų susidarymo raidos ir atliekų prevencijos apimties, įskaitant produktų ekologinio projektavimo politikos, skirtos tiek atliekų susidarymui, tiek pavojingoms medžiagoms atliekose, apibrėžimą, kuriuo būtų skatinamos technologijos, pagrindinį dėmesį skiriančios tvariams, pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui tinkamiems produktams;

b) iki 2011 m. pabaigos veiksmų plano apibrėžimą dėl tolesnių rėmimo priemonių, kurių būtina imtis Europos lygmeniu, ypač siekiant pakeisti esamus vartojimo būdus;

c) iki 2014 m. pabaigos atliekų prevencijos ir atribojimo tikslų 2020 metams nustatymą, pagrįstą geriausia turima patirtimi, įskaitant, jei reikia, 29 straipsnio 4 dalyje nurodytų rodiklių peržiūrėjimą.

#### 10 straipsnis

##### Naudojimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad su atliekomis būtų atliekamos naudojimo operacijos pagal 4 ir 13 straipsnius.

2. Prireikus tam, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir siekiant palengvinti ar pagerinti naudojimą, atliekos surenkamos atskirai, jei tai įmanoma techniniu, aplinkos apsaugos ir ekonominiu aspektais, ir netaikomos su kitomis atliekomis ar medžiagomis, turinčiomis kitokias savybes.

#### 11 straipsnis

##### Pakartotinis naudojimas ir perdirbimas

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių produktų pakartotiniam naudojimui skatinti ir pasiruošti pakartotinio naudojimo veiklai, ypač skatinant įgaliotų pakartotinio naudojimo ir taisymo tinklų kūrimą ir juos remiant, ekonominių priemonių, viešųjų pirkimų kriterijų, kiekybinių tikslų ar kitų priemonių naudojimą.

Valstybės narės imasi priemonių skatinti aukštos kokybės perdirbimą ir šiuo tikslu taiko atskiros surinkimo sistemas ten, kur tai techniškai, aplinkos požiūriu ir ekonomiškai realu ir tinkama, norint atitikti reikalingus atitinkamų perdirbimo sektorių standartus.

Laikantis 10 straipsnio 2 dalies, iki 2015 m. atskiros surinkimo sistemos sukuriamos bent: popieriui, metalui, plastikui ir stiklui.

2. Siekdamas įgyvendinti šios direktyvos tikslus ir sukurti Europos atliekas perdirbančią visuomenę, kurioje labai efektyviai naudojami išteklių, valstybės narės imasi priemonių, būtinų pasiekti, kad:

a) iki 2020 m. mažiausiai 50 proc. (vertinant atliekų kiekį) bent

jau tokių namų ūkių atliekų medžiagų, kaip popierius, metalas, plastikas ir stiklas, ir galbūt kitos kilmės atliekų, jei šie atliekų srautai panašūs į namų ūkių atliekas, būtų paruošiamos pakartotinai naudoti ir perdirbti;

b) iki 2020 m. mažiausiai 70 proc. (vertinant atliekų kiekį) nepavojingų statybos ir griovimo atliekų, išskyrus atliekų sąrašo 17 05 04 kategorijoje nurodytas natūraliai susidarancias medžiagas, būtų paruošiamos pakartotinai naudoti, perdirbti ir kitaip naudoti, įskaitant užpildymo operacijas, naudojant atliekas vietoj kitų medžiagų.

3. Komisija nustato išsamias taikymo taisykles ir apskaičiavimo metodus, naudojamus siekiant įvertinti atitikimą šio straipsnio 2 dalyje nustatytiems tikslams, atsižvelgiant į 2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos<sup>(1)</sup>. Nustatant gali būti įtraukti pereinamieji laikotarpiai valstybėms narėms, kurios 2008 m. perdirbo mažiau nei 5 proc. 2 dalyje nurodytų bet kurios kategorijos atliekų. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal šios direktyvos 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4. Vėliausiai iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja 2 dalyje nurodytas priemones ir tikslus, tam, kad, jei reikia, sugriežtintų tikslus ir apsvarstytų galimybę nustatyti tikslus kitiems atliekų srautams. Komisijos ataskaita, jei reikia su pasiūlymu, nusiunčiama Europos Parlamentui ir Tarybai. Savo ataskaitoje Komisija atsižvelgia į atitinkamą nustatomų tikslų poveikį aplinkai, ekonomikai ir socialinei aplinkai.

5. Kas trejus metus pagal 37 straipsnio nuostatas valstybės narės pateikia Komisijai savo pažangos siekiant tikslų ataskaitą. Jei tikslai nepasiekti, šioje ataskaitoje nurodomos nesėkmės priežastys ir veiksmai, kurių valstybė narė ruošiasi imtis tiems tikslams pasiekti.

#### 12 straipsnis

##### Šalinimas

Valstybės narės užtikrina, kad, kai atliekos nenaudojamos taip, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalyje, su jomis būtų atliekamos 13 straipsnio nuostatos dėl žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos atitinkančios saugaus šalinimo operacijos.

<sup>(1)</sup> OL L 332, 2002 12 9, p. 1.

## 13 straipsnis

**Žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga**

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad atliekų tvarkymas būtų atliekamas nesukeliant pavojaus žmonių sveikatai ir nepakenkiant aplinkai, visų pirma:

- a) nesukeliant pavojaus vandeniui, orui, dirvožemiui, augalams ar gyvūnams;
- b) nekeliant nepatogumų dėl triukšmo ar kvapų; ir
- c) nedarant neigiamo poveikio kraštovaizdžiui ar ypatingai svarbioms vietovėms.

## 14 straipsnis

**Išlaidos**

1. Pagal principą „teršėjas moka“ atliekų tvarkymo išlaidas turi padengti pirminis atliekų gamintojas arba dabartinis ar ankstesnis atliekų turėtojas.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad atliekų tvarkymo išlaidas turi iš dalies arba visiškai padengti produkto, iš kurio susidarė atliekos, gamintojai ir kad tokio produkto platintojai gali pasidalyti šias išlaidas.

## III SKYRIUS

**ATLIEKŲ TVARKYMAS**

## 15 straipsnis

**Atsakomybė už atliekų tvarkymą**

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pirminis atliekų gamintojas ar kitas turėtojas pats atliktų atliekų apdorojimą arba patikėtų apdorojimo atlikimą prekiautojui, įstaigai ar įmonei, kuri atlieka atliekų apdorojimo operacijas, arba organizavimą privačiam arba valstybiniam atliekų surinkėjui, pagal 4 ir 13 straipsnius.

2. Kai pirminis gamintojas ar turėtojas perduoda atliekas vienam iš 1 dalyje nurodytų fizinių ar juridinių asmenų preliminariam apdorojimui, atsakomybė už visiško panaudojimo ar šalinimo operaciją paprastai nėra panaikinama.

Nedarydamos poveikio Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 taikymui, valstybės narės gali nustatyti konkrečias atsakomybės

sąlygas ir nuspręsti, kuriais atvejais pirminis gamintojas atsako už visą apdorojimo grandinę arba kuriais atvejais gamintojas ir turėtojas gali dalintis atsakomybe ar ji gali būti deleguojama apdorojimo grandinės dalyviams.

3. Valstybės narės gali, laikydamosi 8 straipsnio, nuspręsti, kad atsakomybę už atliekų tvarkymo, organizavimą turi iš dalies arba visiškai prisiimti produkto, iš kurio susidarė atliekos, gamintojai ir kad tokio produkto platintojai gali irgi prisiimti šią atsakomybę.

4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad jų teritorijoje įstaigos ar įmonės, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas, pristato surinktas ir vežamas atliekas į atitinkamus apdorojimo įrenginius laikydamosi 13 straipsnio nuostatų.

## 16 straipsnis

**Savarankiškumo ir artumo principai**

1. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su kitomis valstybėmis narėmis, imasi atitinkamų priemonių, kai tai yra būtina arba rekomenduotina, skirtų įkurti integruotą ir tinkamą atliekų šalinimo įrenginių ir mišrių komunalinių atliekų, surinktų iš privačių namų ūkių, įskaitant atvejus, kai surenkamos ir kitų gamintojų atliekos, naudojimo įrenginių tinklą, atsižvelgiant į geriausią turimą technologiją.

Nukrypdomos nuo Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 valstybės narės gali tam, kad būtų apsaugotas jų tinklas, apriboti atvežamų atliekų kiekį, skirtų naudojimo operacijoms priskiriamiems deginimo įrenginiams, jeigu buvo nustatyta, kad tokio vežimo pasekmė bus ta, kad nacionalinės atliekos turės būti pašalintos arba kad atliekos bus apdorotos tokiu būdu, kuris neatitinka jų atliekų tvarkymo plano. Valstybės narės praneša apie tokį sprendimą Komisijai. Valstybės narės taip pat gali apriboti išvežamų atliekų kiekį aplinkosaugos sumetimais, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1013/2006.

2. Tinklas kuriamas taip, kad visai Bendrijai suteiktų galimybę savarankiškai tvarkyti atliekų šalinimą, taip pat 1 dalyje nurodytų atliekų naudojimą, o valstybės narės – siekti to tikslo individualiai, atsižvelgiant į geografines sąlygas ar tam tikrų rūšių atliekoms reikalingų specialių įrenginių poreikį.

3. Tinklas sudaro galimybę šalinti atliekas arba naudoti 1 dalyje nurodytas atliekas viename iš artimiausių įrenginių tinkamiausiais būdais ir technologijomis, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos ir visuomenės sveikatos apsauga.

4. Artumo ir savarankiškumo principai nereiškia, kad kiekviena valstybė narė savo teritorijoje turi turėti visą spektrą galutinio naudojimo įrenginių.

#### 17 straipsnis

##### **Pavojingų atliekų kontrolė**

Valstybės narės imasi veiksmų, būtinų siekiant užtikrinti, kad pavojingų atliekų gamyba, rinkimas ir vežimas, saugojimas ir apdorojimas būtų vykdomi tokiomis sąlygomis, kuriomis geriausiai apsaugoma aplinka ir žmonių sveikata laikantis 13 straipsnio nuostatų, įskaitant veiksmus, skirtus pavojingų atliekų atsekamumui nuo gamybos iki galutinio pristatymo vietos bei kontrolei laikantis 35 ir 36 straipsniuose numatytų reikalavimų.

#### 18 straipsnis

##### **Draudimas maišyti pavojingas atliekas**

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pavojingos atliekos nebūtų maišomos su kitomis pavojingų atliekų kategorijomis, arba su kitomis atliekomis ar medžiagomis. Maišymas apima ir pavojingų medžiagų skiedimą.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies valstybės narės gali leisti maišyti, jeigu:

- a) maišymo operaciją turi atlikti įstaiga ar įmonė, gavusi leidimą, kaip numatyta 23 straipsnyje;
- b) turi būti laikomasi 13 straipsnio nuostatų, o pavojingas atliekų tvarkymo poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai neturi didėti; ir
- c) maišymo operacija turi atitikti geriausias turimas technologijas.

3. Remiantis techninių ir ekonominių galimybių kriterijais, kai pavojingos atliekos buvo sumaišytos nesilaikant 1 dalies sąlygų, tos atliekos atskiriamos, jeigu tai įmanoma ir būtina, kad būtų laikomasi 13 straipsnio.

#### 19 straipsnis

##### **Pavojingų atliekų ženklavimas**

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad surinkimo, vežimo ir laikino saugojimo metu pavojingos atliekos būtų supakuotos ir paženklintos pagal galiojančius tarptautinius ir Bendrijos reikalavimus.

2. Kai pavojingos atliekos yra vežamos valstybės narės viduje, pridedamas identifikavimo dokumentas (gali būti elektroninės formos), kuriame nurodomi atitinkami duomenys, išvardyti Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 IB priede.

#### 20 straipsnis

##### **Namų ūkių pagamintos pavojingos atliekos**

17, 18, 19 ir 35 straipsniai netaikomi namų ūkių pagamintoms mišrioms atliekoms.

19 ir 35 straipsniai netaikomi namų ūkių pagamintų pavojingų atliekų atskiroms frakcijoms tol, kol jas priima surinkimą, šalinimą arba naudojimą vykdanči įstaiga ar įmonė, kuri gavo leidimą ar buvo įregistruota pagal 23 ar 26 straipsnius.

#### 21 straipsnis

##### **Alyvų atliekos**

1. Nedarydamos poveikio 18 ir 19 straipsniuose nustatytoms pareigoms, susijusioms su pavojingų atliekų tvarkymu, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad:

- a) alyvų atliekos būtų surenkamos atskirai, jei yra techninės galimybės;
- b) alyvų atliekos apdorojamos pagal 4 ir 13 straipsnius;
- c) jei techniškai galima ir ekonomiškai gyvybinga, alyvų atliekos su skirtingomis savybėmis nėra maišomos ir alyvų atliekos nėra maišomos su kitų rūšių atliekomis ar medžiagomis, jeigu toks maišymas trukdo jų apdorojimui.

2. Alyvų atliekų atskiro rinkimo ir jų tinkamo apdorojimo tikslu valstybės narės gali, atsižvelgdamos į savo nacionalines sąlygas, taikyti papildomas priemones, tokias kaip techniniai reikalavimai, gamintojo atsakomybė, ekonominės priemonės ar savanoriški susitarimai.

3. Jei alyvų atliekoms pagal nacionalinės teisės aktus taikomi regeneravimo reikalavimai, valstybės narės gali nurodyti, kad tokios alyvų atliekos regeneruojamos, jeigu yra techninės galimybės, ir, kai taikomi Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 11 arba 12 straipsniai, apriboti tarpvalstybinį alyvų atliekų vežimą iš jų teritorijos į deginimo ar bendro deginimo įrenginius tam, kad būtų suteikta pirmenybė alyvų atliekų regeneravimui.

## 22 straipsnis

**Biologinės atliekos**

Valstybės narės prirėikus pagal 4 ir 13 straipsnius imasi priemonių skatinti:

- a) biologinių atliekų atskirą surinkimą kompostavimui ir biologinių atliekų fermentavimui;
- b) biologinių atliekų apdorojimą tokiu būdu, kuriuo įgyvendinama aukšto lygio aplinkos apsauga;
- c) aplinkosauginiu požiūriu saugių, iš biologinių atliekų pagamintų medžiagų naudojimą.

Komisija vykdydys biologinių atliekų tvarkymo vertinimą siekdama prirėikus pateikti pasiūlymą. Vertinime bus išnagrinėjama galimybė nustatyti minimalius biologinių atliekų tvarkymo reikalavimus ir biologinių atliekų kompostavimo bei fermentavimo kokybės kriterijus, kad būtų užtikrinta aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga.

## IV SKYRIUS

**LEIDIMAI IR REGISTRACIJOS**

## 23 straipsnis

**Leidimų išdavimas**

1. Valstybės narės reikalauja, kad bet kuri įstaiga ar įmonė, ketinanti atlikti atliekų apdorojimą, gautų leidimą iš kompetentingos institucijos.

Tokiuose leidimuose nurodoma bent:

- a) atliekų, kurios gali būti apdorojamos, rūšis ir kiekis;
- b) su atitinkama vieta susiję techniniai ir bet kokie kiti reikalavimai kiekvienai leidžiamų operacijų rūšiai;
- c) saugos ir atsargumo priemonės, kurių turi būti imamas;
- d) kiekvienos rūšies operacijoms naudotinas metodas;

e) stebėsenos ir kontrolės operacijos, kokių gali prirėikti;

f) tokios nuostatos dėl uždarymo ir vėlesnės priežiūros, kokių gali prirėikti.

2. Leidimai gali būti išduodami konkrečiam laikotarpiui ir gali būti atnaujinami.

3. Kai kompetentinga institucija mano, kad ketinamas naudoti apdorojimo metodas nepriimtinas dėl aplinkos apsaugos priežasčių, visų pirma jei metodas neatitinka 13 straipsnio, ji atsisako išduoti leidimą.

4. Kiekviename leidime, kuris apima deginimą ar bendrą deginimą ir naudojimą energijai gauti, turi būti sąlyga, kad naudojimas energijai gauti turi būti vykdomas užtikrinant aukšto lygio energijos vartojimo efektyvumą.

5. Jei įvykdomi visi šiame straipsnyje numatyti reikalavimai, bet koks leidimas, išduotas pagal kitus nacionalinės ar Bendrijos teisės aktus, gali būti jungiamas su pagal 1 dalį reikalaujamu leidimu, siekiant suformuoti vieną leidimą, jei toks formatas pašalina nebūtiną informacijos dubliavimą ir veiklos vykdytojo ar kompetentingos institucijos darbo kartojimą.

## 24 straipsnis

**Reikalavimų turėti leidimą išimtis**

Valstybės narės gali leisti įstaigoms ar įmonėms nesilaikyti 23 straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo atliekant tokias operacijas:

- a) jų pačių nepavojingų atliekų šalinimą gamybos vietoje; arba
- b) atliekų naudojimą.

## 25 straipsnis

**Išimčių suteikimo sąlygos**

1. Kai valstybė narė pageidauja suteikti 24 straipsnyje numatytų išimčių, ji kiekvienai veiklos rūšiai nustatyto bendrąsias taisykles, kuriose nurodomos atliekų rūšys ir kiekiai, dėl kurių galima taikyti išimtis, ir naudotiną apdorojimo metodą.

Tomis taisyklėmis užtikrinama, kad atliekos būtų apdorojamos laikantis 13 straipsnio. 24 straipsnio a punkte nurodytų šalinimo operacijų atveju tose taisyklėse turėtų būti atsižvelgiama į geriausias turimas technologijas.

2. Be 1 dalyje numatytų bendrųjų taisyklių valstybės narės nustato konkrečias išimčių suteikimo sąlygas pavojingoms atliekoms, be kita ko, veiklos rūšis, taip pat kitus reikalavimus, būtinus norint atlikti skirtingų formų naudojimo operacijas, ir, kai tinka, nurodo ribines pavojingų medžiagų kiekio atliekose vertes bei ribines išmetimo vertes.

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie bendrąsias taisykles, nustatytas vadovaujantis 1 ir 2 dalimis.

#### 26 straipsnis

##### Registracija

Jeigu toliau nurodytiems subjektams netaikomi reikalavimai turėti leidimą, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų registrą, kuriame registruotų:

- a) įstaigas ar įmones, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas;
- b) prekyautojus ar tarpininkus; ir
- c) įstaigas ar įmones, kurioms taikomos reikalavimų turėti leidimą išimties pagal 24 straipsnį.

Kur įmanoma, esami kompetentingos institucijos turimi duomenys turi būti naudojami su šiuo registravimo procesu susijusiai informacijai gauti, taip siekiant sumažinti biurokratinę naštą.

#### 27 straipsnis

##### Minimalūs standartai

1. Gali būti priimti minimalūs techniniai standartai, reglamentuojantys apdorojimo veiklą, kuriai reikalinga gauti leidimą pagal 23 straipsnį, jeigu esama įrodymų, kad tokie minimalūs standartai suteiktų naudą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Tokie minimalūs standartai taikomi tik tokiai atliekų apdorojimo veiklai, kuriai nėra taikoma Direktyva 96/61/EB, ar tą direktyvą taikyti netiktų.

3. Tokie minimalūs standartai:

- a) orientuojami į pagrindinį poveikį, kurį daro atliekų apdorojimo veikla;
- b) užtikrina, kad atliekos būtų tvarkomos laikantis 13 straipsnio;
- c) atsižvelgia į geriausias turimas technologijas; ir
- d) prireikus apima elementus, susijusius su apdorojimo kokybe ir reikalavimais dėl proceso.

4. Minimalūs standartai, reglamentuojantys veiklą, kurią reikalinga įregistruoti pagal 26 straipsnio a ir b punktus, priimami, jeigu esama įrodymų, kad tokie minimalūs standartai suteiktų naudą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu ar siekiant išvengti vidaus rinkos sutrikdymo, įskaitant elementus, susijusius su surinkėjų, vežėjų, prekyautojų ar tarpininkų technine kvalifikacija.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

#### V SKYRIUS

##### PLANAI IR PROGRAMOS

#### 28 straipsnis

##### Atliekų tvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos parengtų, kaip numatyta 1, 4, 13 ir 16 straipsniuose, vieną ar daugiau atliekų tvarkymo planų.

Šie planai, pavieniui ar kartu, taikomi visai atitinkamos valstybės narės geografinėi teritorijai.

2. Atliekų tvarkymo planuose pateikiama esamos atliekų tvarkymo padėties atitinkamoje geografinėje teritorijoje analizė, priemonės, kurių reikia imtis siekiant pagerinti aplinką tausojantį pasirengimą atliekoms pakartotinai panaudoti, perdirbti, naudoti ir šalinti, taip pat įvertinama, kaip planas padės įgyvendinti šios direktyvos tikslus ir nuostatas.

3. Atliekų tvarkymo planuose, jeigu tai tikslinga ir atsižvelgiant į geografinį lygį bei planuojamą apimti plotą, nurodoma bent ši informacija:

- a) teritorijoje susidarančių atliekų, taip pat atliekų, kurios turbūt bus gabenamos iš nacionalinės teritorijos ar į ją, rūšis, kiekis ir šaltinis bei atliekų srautų raidos ateityje vertinimas;
- b) esamos atliekų surinkimo sistemos ir pagrindiniai šalinimo bei naudojimo įrenginiai, įskaitant visas specialias priemones, skirtas alyvų atliekoms, pavojingoms atliekoms ar atliekų srautams, kuriems taikomi konkretūs Bendrijos teisės aktai;
- c) naujų surinkimo sistemų, esamų atliekų įrenginių uždarymo, papildomos atliekų įrenginių infrastruktūros pagal 16 straipsnį kūrimo ir prireikus – su tuo susijusių investicijų poreikio vertinimas;
- d) prireikus, pakankama informacija apie vietos parinkimo kriterijus ir būsimų šalinimo ar didžiausių naudojimo įrenginių pajėgumus;
- e) bendra atliekų tvarkymo politika, įskaitant numatomas atliekų tvarkymo technologijas ir metodus, ar atliekų tvarkymo politika, kurios kelia konkrečias tvarkymo problemas.

4. Atliekų tvarkymo planuose, atsižvelgiant į geografinį lygį bei planuojamą apimti plotą, gali būti nurodoma ši informacija:

- a) su atliekų tvarkymu susiję organizaciniai aspektai, įskaitant viešųjų ir privačiųjų veikėjų, kurie atlieka atliekų tvarkymą, atsakomybės pasiskirstymo apibūdinimą;
- b) ekonominių ir kitų priemonių naudingumo ir tinkamumo naudoti sprendžiant įvairias su atliekomis susijusias problemas įvertinimas, atsižvelgiant į būtinybę išlaikyti sklandų vidaus rinkos funkcionavimą;
- c) informavimo kampanijos ir informacijos, skirtos plačiajai visuomenei ar tam tikrai vartotojų grupei, teikimas;

d) nuo seno užterštos atliekų šalinimo vietos ir jų atkūrimo priemonės.

5. Atliekų tvarkymo planai turi atitikti atliekų planavimo reikalavimus, nustatytus Direktyvos 94/62/EB 14 straipsnyje, ir į sąvartynus vežamų biologiškai skaidžių atliekų mažinimo įgyvendinimo strategiją, nurodytą Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnyje.

## 29 straipsnis

### Atliekų prevencijos programos

1. Valstybės narės pagal 1 ir 4 straipsnius ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 12 d. parengia atliekų prevencijos programas.

Tokios programos įtraukiamos į 28 straipsnyje numatytus atliekų tvarkymo planus ar prireikus į kitas aplinkos politikos programas arba vykdomos kaip atskiros programos. Jei bet kuri tokia programa įtraukiama į atliekų tvarkymo planą ar į kitas programas, turi būti aiškiai nurodomos atliekų prevencijos priemonės.

2. 1 dalyje numatytose programose nustatomi atliekų prevencijos tikslai. Valstybės narės apibūdina galiojančias prevencijos priemones ir įvertina IV priede nurodytų priemonių pavyzdžių ar kitų tinkamų priemonių naudingumą.

Tokių tikslų ir priemonių uždavinys – nutraukti ekonomikos augimo ir su atliekų susidarymu susijusio poveikio aplinkai ryšį.

3. Valstybės narės nustato tinkamus konkrečius atliekų prevencijos priemonių kokybinius ar kiekybinius kriterijus, kurie patvirtinami siekiant stebėti ir vertinti pagal tas priemones daromą pažangą, ir gali nustatyti konkrečius, kitus nei nurodyti 4 dalyje, kokybės ar kiekybės tikslus ir rodiklius, skirtus tam pačiam tikslui.

4. Atliekų prevencijos rodikliai gali būti patvirtinti pagal 39 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą.

5. Komisija turi sukurti keitimosi informacija apie geriausią atliekų prevencijos praktiką sistemą ir parengti gaires, skirtas padėti valstybėms narėms rengiant programas.

## 30 straipsnis

**Planų ir programų vertinimas ir peržiūra**

1. Valstybės narės užtikrina, kad atliekų tvarkymo planai ir atliekų prevencijos programos būtų įvertinami bent kas šešerius metus ir prareikusių būtų patikslinami pagal 9 ir 11 straipsnių nuostatas.

2. Europos aplinkos agentūra raginama į savo metinę ataskaitą įtraukti pažangos, padarytos užbaigiant ir įgyvendinant atliekų prevencijos programas, apžvalgą.

## 31 straipsnis

**Visuomenės dalyvavimas**

Valstybės narės užtikrina, kad atitinkami suinteresuoti subjektai ir valdžios institucijos bei plačioji visuomenė turėtų galimybę dalyvauti rengiant atliekų tvarkymo planus ir atliekų prevencijos programas bei turėtų galimybę susipažinti su jau parengtomis programomis, kaip numatyta Direktyvoje 2003/35/EB arba, jei taikoma, 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo<sup>(1)</sup>. Jos paskelbia šiuos planus ir programas visuomenei prieinamoje tinklavietėje.

## 32 straipsnis

**Bendradarbiavimas**

Valstybės narės tinkamai bendradarbiauja su kitomis atitinkamomis valstybėmis narėmis ir Komisija rengdamos atliekų tvarkymo planus ir atliekų prevencijos programas pagal 28 ir 29 straipsnius.

## 33 straipsnis

**Komisijai teiktina informacija**

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie priimtus atliekų tvarkymo planus ir atliekų prevencijos programas, nurodytas 28 ir 29 straipsniuose, ir apie visus esminius tų planų ir programų patikslinimus.

2. Forma, kuria suteikiama informacija apie šių planų bei programų priėmimą ir esminius patikslinimus, patvirtinama pagal 39 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą.

<sup>(1)</sup> OL L 197, 2001 7 21, p. 30.

## VI SKYRIUS

**PATIKRINIMAI IR REGISTRAVIMO DUOMENYS**

## 34 straipsnis

**Patikrinimai**

1. Įstaigos ar įmonės, atliekančios atliekų apdorojimo operacijas, įstaigos ar įmonės, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas, tarpininkai, prekyautojai ir įstaigos bei įmonės, kurios gamina pavojingas atliekas, periodiškai tikrinami kompetentingų institucijų.

2. Surinkimo ir vežimo operacijų patikrinimą sudaro surinktų bei vežamų atliekų kilmės, pobūdžio, kiekio ir paskirties vietos tikrinimas.

3. Valstybės narės gali atsižvelgti į registraciją, suteiktą pagal Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemą (EMAS), ypač sprendamos dėl patikrinimų intensyvumo ir dažnumo.

## 35 straipsnis

**Apskaitos tvarkymas**

1. 23 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos ar įmonės, pavojingų atliekų gamintojai ir įstaigos bei įmonės, kurių profesinė veikla yra pavojingų atliekų surinkimas ar vežimas, ar veikiančios kaip prekyautojai jomis ir tarpininkai, chronologine tvarka registruoja atliekų kiekį, pobūdį, kilmę ir, jei reikia, paskirties vietą, surinkimo periodiškumą, naudojamą transporto rūšį ir numatytą apdorojimo metodą bei pateikia tuos duomenis kompetentingoms institucijoms jų prašymu.

2. Registruoti pavojingų atliekų duomenys saugomi ne mažiau kaip trejus metus, išskyrus įstaigas ir įmones, vežančias pavojingas atliekas – pastarosios tokius duomenis turi saugoti mažiausiai 12 mėnesių.

Kompetentingoms institucijoms ar ankstesniam turėtojiui paprašius pateikiami dokumentai, įrodantys, kad tvarkymo operacijos buvo atliktos.

3. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 ir 2 dalių laikytųsi ir nepavojingų atliekų gamintojai.

## 36 straipsnis

**Igyvendinimas ir sankcijos**

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių uždrausti atliekų išmetimą, išvertimą ar nekontroliuojamą tvarkymą.

2. Valstybės narės nustato sankcijų taikymo už šios direktyvos nuostatų pažeidimą taisykles ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti jų įgyvendinimą. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

## VII SKYRIUS

**BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

## 37 straipsnis

**Atskaitomybė ir peržiūrėjimas**

1. Kas trejus metus valstybės narės informuoja Komisiją apie šios direktyvos įgyvendinimą, nusiųsdamos ataskaitas pagal sektorius elektroninę versiją. Šioje ataskaitoje taip pat pateikiama informacija apie alyvų atliekų tvarkymą ir apie pažangą, pasiektą įgyvendinant atliekų prevencijos programas ir, prireikus, informacija apie priemones, numatytas 8 straipsnyje dėl didesnės gamintojo atsakomybės.

Ataskaita rengiama pagal klausimyną ar gaires, kurias nustato Komisija 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvos 91/692/EEB, standartizuojančios ir racionalizuojančios ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą <sup>(1)</sup> 6 straipsnyje nurodyta tvarka. Komisijai ataskaita pateikiama per devynis mėnesius pasibaigus trejų metų laikotarpiui, dėl kurio ataskaita teikiama.

2. Komisija klausimyną ar gaires valstybėms narėms nusiūnčia prieš šešis mėnesius iki laikotarpio, dėl kurio teikiama sektoriaus ataskaita, pradžios.

3. Gavusi 1 dalyje numatytas valstybių narių ataskaitas pagal sektorius, Komisija per devynis mėnesius paskelbia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą.

4. Pirmojoje ataskaitoje praėjus 2014 m. gruodžio 12 d. Komisija peržiūrės direktyvos įgyvendinimą, įskaitant energijos

vartojimo efektyvumo nuostatas, ir prireikus pateiks pasiūlymą dėl jos patikslinimo. Ataskaitoje taip pat įvertinamos galiojančios valstybių narių atliekų prevencijos programos, tikslai ir rodikliai bei apsvaustoma galimybė nustatyti Bendrijos lygio programas, įskaitant tam tikrus atliekų srautus apimančią gamintojo atsakomybės sistemą, tikslus, rodiklius ir priemones, susijusias su perdirbimo, medžiagų naudojimo ir naudojimo energijai gauti operacijomis, kurios galėtų padėti veiksmingiau pasiekti 1 ir 4 straipsniuose nustatytus tikslus.

## 38 straipsnis

**Aiškinimas ir pritaikymas atsižvelgiant į technikos pažangą**

1. Komisija gali parengti gaires, nustatančias, kaip aiškinti pateiktas naudojimo ir šalinimo apibrėžtis.

Prireikus deginimo įrenginiams skirtos formulės, nurodytos II priedo R1 įrašė, taikymas turi būti tiksliai nurodytas. Gali būti atsižvelgiama į vietos klimato sąlygas, tokias kaip didelis šaltis ir šildymo poreikis, jei jos daro įtaką energijos, kuri techniniu požiūriu gali būti panaudota arba pagaminta kaip elektros, šildymo, aušinimo ar apdirbimo garo energija, kiekiui. Taip pat gali būti atsižvelgiama į Sutarties 299 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje pripažintų atokiausių regionų ir į 1985 m. Stojimo akto 25 straipsnyje minimų teritorijų vietos sąlygas. Ši priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, patvirtinama pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Priedai gali būti iš dalies pakeisti atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, patvirtinamos pagal 39 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

## 39 straipsnis

**Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

<sup>(1)</sup> OL L 377, 1991 12 31, p. 48.

## 40 straipsnis

**Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini šiai direktyvai įgyvendinti iki 2010 m. gruodžio 12 d.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

## 41 straipsnis

**Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos**

Direktyvos 75/439/EEB, 91/689/EEB ir 2006/12/EB panaikiamos nuo 2010 m. gruodžio 12 d.

Tačiau nuo 2008 m. gruodžio 12 d. taikoma:

a) Direktyvos 75/439/EEB 10 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pamatinių alyvų atliekų polichlorintų bifenių ir polichlorintų terfenilų (PCB/PCT) kiekio matavimo metodą nustato Komisija. Ši priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinama pagal 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/12/EB dėl atliekų (\*) 18 straipsnio 4 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

(\*) OL L 114, 2006 4 27, p. 9.“;

b) Direktyva 91/689/EEB iš dalies keičiama taip:

i) 1 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šioje direktyvoje „pavojingos atliekos“ reiškia:

— atliekas, klasifikuotas kaip pavojingos atliekos, paminėtos Komisijos sprendimu 2000/532/EB (\*) nustaty-

tame sąraše, remiantis šios direktyvos I ir II priedais. Šios atliekos privalo turėti vieną ar keletą savybių, išvardytų III priede. Sąraše atsižvelgiama į atliekų kilmę ir sudėtį, o tam tikrais atvejais – ir į ribines koncentracijos vertes. Šis sąrašas periodiškai peržiūrimas ir, jei reikia, patikslinamas. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/12/EB dėl atliekų (\*\*) 18 straipsnio 4 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu;

— bet kokios kitos atliekos, kurios, valstybės narės manymu, turi bet kokių savybių, išvardytų III priede. Apie tokius atvejus informuojama Komisija ir jie peržiūrimi siekiant pataisyti sąrašą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, ją papildant, patvirtinamos pagal Direktyvos 2006/12/EB 18 straipsnio 4 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

(\*) OL L 226, 2000 9 6, p. 3.

(\*\*) OL L 114, 2006 4 27, p. 9.“;

ii) straipsnis pakeičiamas taip:

## „9 straipsnis

Priemonės, reikalingos šios direktyvos priedų priderinimui prie mokslinės ir techninės pažangos ir 1 straipsnio 4 dalyje nurodyto atliekų sąrašo tikslinimui, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal Direktyvos 2006/12/EB 18 straipsnio 4 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“;

c) Direktyva 2006/12/EB iš dalies keičiama taip:

i) straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalies a punkte nurodytais atvejais taikomas Komisijos sprendimas 2000/532/EB (\*), kuriuo nustatomas I priede nurodytoms kategorijoms priklausančių atliekų sąrašas. Šis sąrašas periodiškai peržiūrimas ir, jei reikia, patikslinamas. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal Direktyvos 2006/12/EB 18 straipsnio 4 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

(\*) OL L 226, 2000 9 6, p. 3.“;

ii) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Priemonės, reikalingos šios direktyvos priedų priderinimui prie mokslinės ir techninės pažangos, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal Direktyvos 2006/12/EB 18 straipsnio 4 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“;

iii) 18 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.“.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal V priede pateiktą atitikmenų lentelę.

42 straipsnis

#### **Įsigaliojimas**

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

43 straipsnis

#### **Adresatai**

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2008 m. lapkričio 19 d.

*Europos Parlamento vardu*

*Pirmininkas*

H.-G. PÖTTERING

*Tarybos vardu*

*Pirmininkas*

J.-P. JOUYET

## I PRIEDAS

## ŠALINIMO OPERACIJOS

- D 1 Išvertimas ant žemės arba po žeme (pvz., sąvartynuose ir t. t.)
- D 2 Apdorojimas žemėje (pvz., biologinis skystų ar dumblo atliekų skaidymas dirvožemyje ir t. t.)
- D 3 Giluminis įpurškimas (pvz., pumpuojamų atliekų įpurškimas į šulinius, druskos olas ar natūraliai susidariusias ertmes ir t. t.)
- D 4 Surinkimas į telkinius žemės paviršiuje (pvz., skystų ar dumblo atliekų supylimas į duobes, tvenkinius ar lagūnas ir t. t.)
- D 5 Šalinimas specialiai įrengtuose sąvartynuose (pvz., dėjimas į atskiras sekcijas, kurios uždengiamos ir izoliuojamos viena nuo kitos bei nuo aplinkos ir t. t.)
- D 6 Išleidimas į vandens telkinį, išskyrus jūras ir (arba) vandenynus
- D 7 Išleidimas į jūras ir (arba) vandenynus, įskaitant įterpimą į jūros dugną
- D 8 Šiame priede nenurodytas biologinis apdorojimas, dėl kurio susidaro galutiniai junginiai ar mišiniai, kuriais atsikratoma atliekant bet kurią D 1–D 12 punktuose nurodytą operaciją.
- D 9 Šiame priede nenurodytas fizinis ir cheminis apdorojimas, dėl kurio susidaro galutiniai junginiai ar mišiniai, kuriais atsikratoma atliekant bet kurią D 1–D 12 punktuose nurodytą operaciją (pvz., garinimas, džiovinimas, kalcinavimas ir t. t.)
- D 10 Deginimas sausumoje
- D 11 Deginimas jūroje (\*)
- D 12 Nuolatinis saugojimas (pvz., konteinerių laikymas šachtoje ir t. t.)
- D 13 Perskirstymas ar maišymas prieš atliekant bet kurią D 1–D 12 punktuose nurodytą operaciją (\*\*)
- D 14 Perpakavimas prieš atliekant bet kurią D 1–D 13 punktuose nurodytą operaciją
- D 15 Saugojimas prieš atliekant bet kurią D 1–D 14 punktuose nurodytą operaciją (išskyrus laikiną saugojimą atliekų gamybos vietoje prieš surenkant) (\*\*\*)

---

(\*) Ši operacija yra draudžiama pagal ES įstatymus ir tarptautines konvencijas.

(\*\*) Jeigu nėra kito tinkamo D kodo, šis kodas gali apimti preliminarines operacijas, atliekamas prieš šalinimą, įskaitant išankstinį apdirbimą, pavyzdžiui, *inter alia*, rūšiavimą, trūpinimą, presavimą, granuliavimą, džiovinimą, smulkinimą, kondicionavimą ar atskyrimą, ketinant su jomis atlikti kurią nors iš D 1–D 12 punktuose nurodytų operacijų.

(\*\*\*) Laikinas saugojimas reiškia preliminarų saugojimą pagal 3 straipsnio 10 punktą.

## II PRIEDAS

## NAUDOJIMO OPERACIJOS

- R 1 Iš esmės naudojama kurui ar kitais būdais energijai gauti (\*)
- R 2 Tirpiklių atnaujinimas ir (arba) regeneravimas
- R 3 Organinių medžiagų, nenaudojamų kaip tirpikliai, perdirbimas ir (arba) atnaujinimas (įskaitant kompostavimą ir kitus biologinio transformavimo procesus) (\*\*)
- R 4 Metalų ir metalų junginių perdirbimas ir (arba) atnaujinimas
- R 5 Kitų neorganinių medžiagų perdirbimas ir (arba) atnaujinimas (\*\*\*)
- R 6 Rūgščių arba bazių regeneravimas
- R 7 Taršai mažinti skirtų sudėtinių dalių naudojimas
- R 8 Katalizatorių sudėtinių dalių naudojimas
- R 9 Pakartotinis naftos rafinavimas arba kitoks pakartotinis naftos produktų naudojimas
- R 10 Apdorojimas žemėje, naudingas žemei ūkiui ar gerinantis aplinkos būklę
- R 11 Atliekų, gautų atliekant bet kurią iš R 1–R 10 punktuose nurodytų operacijų, panaudojimas
- R 12 Pasikeitimas atliekomis, ketinant su jomis atlikti kurią nors iš R 1–R 11 punktuose nurodytų operacijų (\*\*\*\*)
- R 13 Atliekų saugojimas prieš atliekant kurią nors iš R 1–R 12 punktuose nurodytų operacijų (išskyrus laikiną saugojimą atliekų gamybos vietoje iki surinkimo) (\*\*\*\*\*)

(\*) Tai apima deginimo įrenginius, skirtus komunalinėms kietosioms atliekoms perdirbti, tik tada, kai jų energetinis naudingumo koeficientas yra lygus arba didesnis negu:

— 0,60, jei tai yra veikiantys įrenginiai, kuriuos, vadovaujantis atitinkamais Bendrijos teisės aktais, leidžiama eksploatuoti iki 2009 m. sausio 1 d.,

— 0,65, jei tai yra įrenginiai, kuriuos leista eksploatuoti po 2008 m. gruodžio 31 d., naudojantis šia formule:

Energetinis naudingumas =  $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ ,

kurioje:

$E_p$  – metinis energijos, pagamintos kaip šiluma ar elektra, kiekis. Jis apskaičiuojamas energijos, pagamintos kaip elektra, kiekį padauginus iš 2,6, o šilumą, pagamintą komerciniam naudojimui, padauginus iš 1,1 (GJ per metus).

$E_f$  – metinis energijos kiekis, patiekiamas į sistemą naudojant kuro rūšis, kurias naudojant gaminamas garas (GJ per metus).

$E_w$  – metinis energijos kiekis, esantis apdorotose atliekose, apskaičiuotas naudojantis bendra atliekų kaloringumo verte (GJ per metus).

$E_i$  – metinis importuojamos energijos kiekis, neskaitant  $E_w$  ir  $E_f$  (GJ per metus).

0,97 yra veiksnys, kuriuo atsižvelgiama į energijos nuostolius dėl dugno pelenų ir spinduliavimo.

Ši formulė taikoma laikantis informacinio dokumento dėl atliekų deginimo geriausių turimų technologijų.

(\*\*) Tai apima gazifikaciją bei pirolizę kaip komponentus naudojant chemines medžiagas.

(\*\*\*) Tai apima dirvožemio valymą, kuriuo naudojamas dirvožemis ir perdirbamos neorganinės statybinės medžiagos.

(\*\*\*\*) Jeigu nėra kito tinkamo R kodo, šis kodas gali apimti preliminaras operacijas, atliekamas prieš naudojimą, įskaitant išankstinį apdirbimą, pavyzdžiui, *inter alia*, išmontavimą, rūšiavimą, trupinimą, presavimą, granuliavimą, džiovinimą, smulkinimą, kondicionavimą, perpakavimą, atskyrimą, perskirstymą ar maišymą, ketinant su jomis atlikti kurią nors iš R 1–R 11 punktuose nurodytų operacijų.

(\*\*\*\*\*) Laikinas saugojimas reiškia preliminarų saugojimą pagal 3 straipsnio j punktą.

## III PRIEDAS

## SAVYBĖS, DĖL KURIŲ ATLIEKOS TAMPA PAVOJINGOS

- H 1 „Sprogiosios“: medžiagos ir preparatai, kurie nuo liepsnos gali sprogti arba kurie yra jautresni smūgiui ar trinčiai negu dinitrobenzenas.
- H 2 „Oksiduojančiosios“: medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su kitomis medžiagomis, ypač degiomis, sukelia stiprią egzoterminę reakciją.
- H 3–A „Labai degios“:
- skystos medžiagos ir preparatai, kurių pliūpsnio temperatūra mažesnė nei 21 °C (įskaitant labai degius skysčius), arba
  - medžiagos ir preparatai, kurie be pašalinės energijos gali įkaisti ir pagaliau užsidegti ore esant aplinkos temperatūrai, arba
  - kietos medžiagos ir preparatai, kurie lengvai užsidega vos palietę uždegimo šaltinį ir kurie toliau dega arba sudega pašalinus uždegimo šaltinį, arba
  - dujinės medžiagos ir preparatai, kurie gali užsidegti ore esant normaliam slėgiui, arba
  - medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su vandeniu ar drėgnu oru skleidžia pavojingai dideliais kiekiais labai degias dujas.
- H 3–B „Degiosios“: skystos medžiagos ir preparatai, kurių pliūpsnio temperatūra yra ne mažesnė kaip 21 °C ir ne didesnė kaip 55 °C.
- H 4 „Dirginančios“: medžiagos ir preparatai, neturintys esdinančių savybių, kurie nuo staigaus, ilgesnio ar pakartotinio sąlyčio su oda ar gleivine gali sukelti uždegimą.
- H 5 „Kenksmingos“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali iš dalies pakenkti sveikatai.
- H 6 „Toksiškos“: medžiagos ir preparatai (įskaitant labai toksiškus), kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti sunkią ūmią arba chronišką ligą, net mirtį.
- H 7 „Kancerogeninės“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti vėžį arba padidinti susirgimo vėžiu tikimybę.
- H 8 „Esdinančios“: medžiagos ir preparatai, prie kurių prisilietus gali būti sunaikinti gyvieji audiniai.
- H 9 „Užkrečiamosios“: medžiagos ir preparatai, kuriuose yra gyvybingų mikroorganizmų ar jų toksinų, kurie turimomis žiniomis ar remiantis patikimomis prielaidomis sukelia žmonių ar kitokių gyvųjų organizmų ligas.
- H 10 „Toksiškos reprodukcijai“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti igimtus nepaveldimus išsigimimus arba padidinti jų skaičių.
- H 11 „Mutageninės“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti paveldimus genetinius išsigimimus arba padidinti jų tikimybę.
- H 12 Atliekos, kurios susilietusios su vandeniu, oru ar rūgštimi skleidžia toksiškas ar labai toksiškas dujas.
- H 13 (\*) „Jautrinančios“: medžiagos ir preparatai, kurie juos įkvėpus arba jiems įsiskverbęs per odą, gali sukelti tokią stiprią alerginę reakciją, kad toliau veikiant medžiagai ar preparatui pasireiškia būdingas neigiamas poveikis;
- H 14 „Ekotoksiškos“: atliekos, kurios kelia ar gali sukelti tuojau pat ar vėliau gresiantį pavojų vienam ar daugiau aplinkos sektorių.

(\*) jei yra bandymų metodai.

H 15 Atliekos, iš kurių tam tikru būdu po šalinimo gali susidaryti kita medžiaga, pvz., filtratas, turinti kurių nors pirmiau išvardytų savybių.

#### *Pastabos*

1. Pavojingos savybės „toksiškos“ (ir „labai toksiškos“), „kenksmingos“, „ėsdinančios“, „dirginančios“, „kancerogeninės“, „toksiškos reprodukcijai“, „mutageninės“ ir „ekologiškai toksiškos“ priskiriamos remiantis kriterijais, nustatytais 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo <sup>(1)</sup> VI priede.
2. Atitinkamais atvejais taikomos 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 99/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo <sup>(2)</sup> II ir III prieduose išvardytos ribinės vertės.

#### *Bandymų metodai*

Naudojami Direktyvos 67/548/EEB V priede ir kituose atitinkamuose Europos standartizacijos komiteto (CEN) dokumentuose aprašyti metodai.

---

<sup>(1)</sup> OL 196, 1967 8 16, p. 1.

<sup>(2)</sup> OL L 200, 1999 7 30, p. 1.

## IV PRIEDAS

**29 STRAIPSNYJE NURODYTŲ ATLIEKŲ PREVENCIJOS PRIEMONIŲ PAVYZDŽIAI****Priemonės, kurios gali paveikti pagrindines sąlygas, susijusias su atliekų susidarymu**

1. Naudojimas planavimo ar kitomis ekonominėmis priemonėmis, kurios skatina efektyvų išteklių naudojimą.
2. Mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros skatinimas siekiant kurti mažiau taršius produktus ir technologijas, dėl kurių susidaro mažiau atliekų, ir platinti bei taikyti tokių mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros rezultatus.
3. Aplinkos problemų, susijusių su atliekų susidarymu, veiksmingų ir prasmingų rodiklių, kuriais siekiama prisidėti prie atliekų susidarymo prevencijos, kūrimas visais lygiais, pradedant vietos valdžios institucijų atliekamų produktų palyginimu Bendrijos lygiu ir baigiant nacionalinėmis priemonėmis.

**Priemonės, galinčios turėti įtakos projektavimo, gamybos ir platinimo etapui**

4. Ekologinio projektavimo skatinimas (sisteminis aplinkos apsaugos aspektų įtraukimas į produktų projektus, siekiant pagerinti aplinką tausojantį produkto veikimą visą jo gyvavimo ciklą).
5. Informacijos apie atliekų prevencijos būdus teikimas siekiant, kad pramonės įmonės galėtų lengviau įdiegti geriausias turimas technologijas.
6. Kompetentingoms institucijoms skirtų mokymų, susijusių su atliekų prevencijos reikalavimų įtraukimu į leidimus pagal šią direktyvą ir Direktyvą 96/61/EB, organizavimas.
7. Atliekų gamybos prevencijos priemonių taikymas įrenginiuose, nepatenkančiuose į Direktyvos 96/61/EB taikymo sritį. Tam tikrais atvejais tokiomis priemonėmis galėtų būti numatytas atliekų prevencijos vertinimas ar planai.
8. Informavimo kampanijų rengimas arba finansinės, sprendimų priėmimo ar kitokios paramos teikimas verslo įmonėms. Tikėtina, kad ypač veiksmingos bus tokios priemonės, skirtos ir pritaikytos mažoms ir vidutinėms įmonėms ir darbui pasinaudojant veikiančiais verslo įmonių tinklais.
9. Savanoriški susitarimai, vartotojų ir (arba) gamintojų komisijos ar sektorių derybos siekiant, kad atitinkami verslo ar pramonės sektoriai parengtų savo atliekų prevencijos planus ar nustatytų tikslus, arba patobulintų taršius produktus ar pakuotes.
10. Patikimų aplinkos valdymo sistemų, įskaitant EMAS ir ISO 14001, skatinimas.

**Priemonės, kurios gali paveikti vartojimo ir naudojimo etapą**

11. Ekonominės priemonės, pavyzdžiui, ekologiško pirkimo iniciatyvos arba privalomo mokesčio, kurį vartotojas turi sumokėti už tam tikrą prekę ar pakuotės dalį, kuri kitu atveju būtų tiekiamą nemokamai, nustatymas.
12. Informavimo kampanijos ir informacijos, skirtos plačiajai visuomenei ar tam tikrai vartotojų grupei, teikimas.
13. Patikimo ekologinio ženklavimo skatinimas.
14. Susitarimai su pramonės įmonėmis, pavyzdžiui, dėl produktų komisijų, panašių į tas, kurios veikia pagal integruotų produktų politikos krypties nuostatas, arba su mažmenininkais dėl galimybės gauti atliekų prevencijos informacijos ir dėl produktų, darančių mažesnę poveikį aplinkai.
15. Viešųjų ir privačiųjų pirkimų srityje – aplinkos apsaugos ir atliekų prevencijos kriterijų įtraukimas į kvietimus teikti paraiškas dėl viešųjų ir privačiųjų pirkimų bei į tokių pirkimų sutartis, vadovaujantis 2004 m. spalio 29 d. Komisijos paskelbtu Aplinką tausojančių viešųjų pirkimų vadovu.
16. Tam tikrų išmestų produktų ar jų sudedamųjų dalių pakartotinis naudojimas ir (arba) remontas, visų pirma naudojant šviečiamąsias, ekonomines, logistines ar kitas priemones, tokias kaip parama akredituotiems remonto ir pakartotinio naudojimo tinklams ar jų įsteigimas, ypač tankiai gyvenamuose regionuose.

## V PRIEDAS

## ATITIKMENŲ LENTELĖ

| Direktyva 2006/12/EB                         | Ši direktyva                                          |
|----------------------------------------------|-------------------------------------------------------|
| 1 straipsnio 1 dalies a punktas              | 3 straipsnio 1 punktas                                |
| 1 straipsnio 1 dalies b punktas              | 3 straipsnio 5 punktas                                |
| 1 straipsnio 1 dalies c punktas              | 3 straipsnio 6 punktas                                |
| 1 straipsnio 1 dalies d punktas              | 3 straipsnio 9 punktas                                |
| 1 straipsnio 1 dalies e punktas              | 3 straipsnio 19 punktas                               |
| 1 straipsnio 1 dalies f punktas              | 3 straipsnio 15 punktas                               |
| 1 straipsnio 1 dalies g punktas              | 3 straipsnio 10 punktas                               |
| 1 straipsnio 2 dalis                         | 7 straipsnis                                          |
| 2 straipsnio 1 dalis                         | 2 straipsnio 1 dalis                                  |
| 2 straipsnio 1 dalies a punktas              | 2 straipsnio 1 dalies a punktas                       |
| 2 straipsnio 1 dalies b punktas              | 2 straipsnio 2 dalis                                  |
| 2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis   | 2 straipsnio 1 dalies d punktas                       |
| 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis  | 2 straipsnio 2 dalies d punktas                       |
| 2 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktis | 2 straipsnio 1 dalies f punktas ir 2 dalies c punktas |
| 2 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis  | 2 straipsnio 2 dalies a punktas                       |
| 2 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktis   | 2 straipsnio 1 dalies c punktas                       |
| 2 straipsnio 2 dalis                         | 2 straipsnio 4 dalis                                  |
| 3 straipsnio 1 dalis                         | 4 straipsnis                                          |
| 4 straipsnio 1 dalis                         | 13 straipsnis                                         |
| 4 straipsnio 2 dalis                         | 36 straipsnio 1 dalis                                 |
| 5 straipsnis                                 | 16 straipsnis                                         |
| 6 straipsnis                                 | —                                                     |
| 7 straipsnis                                 | 28 straipsnis                                         |
| 8 straipsnis                                 | 15 straipsnis                                         |
| 9 straipsnis                                 | 23 straipsnis                                         |
| 10 straipsnis                                | 23 straipsnis                                         |
| 11 straipsnis                                | 24 ir 25 straipsniai                                  |
| 12 straipsnis                                | 26 straipsnis                                         |
| 13 straipsnis                                | 34 straipsnis                                         |
| 14 straipsnis                                | 35 straipsnis                                         |
| 15 straipsnis                                | 14 straipsnis                                         |
| 16 straipsnis                                | 37 straipsnis                                         |
| 17 straipsnis                                | 38 straipsnis                                         |
| 18 straipsnio 1 dalis                        | 39 straipsnio 1 dalis                                 |

| Direktyva 2006/12/EB  | Ši direktyva          |
|-----------------------|-----------------------|
| —                     | 39 straipsnio 2 dalis |
| 18 straipsnio 2 dalis | 39 straipsnio 4 dalis |
| 18 straipsnio 3 dalis | 39 straipsnio 3 dalis |
| 19 straipsnis         | 40 straipsnis         |
| 20 straipsnis         | —                     |
| 21 straipsnis         | 42 straipsnis         |
| 22 straipsnis         | 43 straipsnis         |
| I priedas             | —                     |
| IIA priedas           | I priedas             |
| IIB priedas           | II priedas            |

| Direktyva 75/439/EEB            | Ši direktyva                     |
|---------------------------------|----------------------------------|
| 1 straipsnio 1 dalis            | 3 straipsnio 18 punktas          |
| 2 straipsnis                    | 13 ir 21 straipsniai             |
| 3 straipsnio 1 ir 2 dalys       | —                                |
| 3 straipsnio 3 dalis            | 13 straipsnis                    |
| 4 straipsnis                    | 13 straipsnis                    |
| 5 straipsnio 1 dalis            | —                                |
| 5 straipsnio 2 dalis            | —                                |
| 5 straipsnio 3 dalis            | —                                |
| 5 straipsnio 4 dalis            | 26 ir 34 straipsniai             |
| 6 straipsnis                    | 23 straipsnis                    |
| 7 straipsnio a punktas          | 13 straipsnis                    |
| 7 straipsnio b punktas          | —                                |
| 8 straipsnio 1 dalis            | —                                |
| 8 straipsnio 2 dalies a punktas | —                                |
| 8 straipsnio 2 dalies b punktas | —                                |
| 8 straipsnio 3 dalis            | —                                |
| 9 straipsnis                    | —                                |
| 10 straipsnio 1 dalis           | 18 straipsnis                    |
| 10 straipsnio 2 dalis           | 13 straipsnis                    |
| 10 straipsnio 3, 4 dalys        | —                                |
| 10 straipsnio 5 dalis           | 19, 21, 25, 34 ir 35 straipsniai |
| 11 straipsnis                   | —                                |
| 12 straipsnis                   | 35 straipsnis                    |
| 13 straipsnio 1 dalis           | 34 straipsnis                    |

| Direktyva 75/439/EEB  | Ši direktyva  |
|-----------------------|---------------|
| 13 straipsnio 2 dalis | —             |
| 14 straipsnis         | —             |
| 15 straipsnis         | —             |
| 16 straipsnis         | —             |
| 17 straipsnis         | —             |
| 18 straipsnis         | 37 straipsnis |
| 19 straipsnis         | —             |
| 20 straipsnis         | —             |
| 21 straipsnis         | —             |
| 22 straipsnis         | —             |
| I priedas             | —             |

| Direktyva 91/689/EEB    | Ši direktyva                         |
|-------------------------|--------------------------------------|
| 1 straipsnio 1 dalis    | —                                    |
| 1 straipsnio 2 dalis    | —                                    |
| 1 straipsnio 3 dalis    | —                                    |
| 1 straipsnio 4 dalis    | 3 straipsnio 2 dalis ir 7 straipsnis |
| 1 straipsnio 5 dalis    | 20 straipsnis                        |
| 2 straipsnio 1 dalis    | 23 straipsnis                        |
| 2 straipsnio 2–4 dalys  | 18 straipsnis                        |
| 3 straipsnis            | 24, 25 ir 26 straipsniai             |
| 4 straipsnio 1 dalis    | 34 straipsnio 1 dalis                |
| 4 straipsnio 2, 3 dalys | 35 straipsnis                        |
| 5 straipsnio 1 dalis    | 19 straipsnio 1 dalis                |
| 5 straipsnio 2 dalis    | 34 straipsnio 2 dalis                |
| 5 straipsnio 3 dalis    | 19 straipsnio 2 dalis                |
| 6 straipsnis            | 28 straipsnis                        |
| 7 straipsnis            | —                                    |
| 8 straipsnis            | —                                    |
| 9 straipsnis            | —                                    |
| 10 straipsnis           | —                                    |
| 11 straipsnis           | —                                    |
| 12 straipsnis           | —                                    |
| I ir II priedai         | —                                    |
| III priedas             | III priedas                          |

## II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

## SPRENDIMAI

## KOMISIJA

## KOMISIJOS SPRENDIMAS

2008 m. liepos 2 d.

dėl valstybės pagalbos, kurią Vokietija ketina suteikti bendrovei DHL (pranešta dokumentu C 18/07 (ex N 874/06))

(pranešta dokumentu Nr. C(2008) 3178)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2008/878/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paraginusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal minėtų straipsnių nuostatas <sup>(1)</sup>,

kadangi:

### 1. PROCEDŪRA

(1) 2006 m. gruodžio 21 d. raštu Vokietija pranešė apie pagalbą mokymui bendrovei DHL.

(2) 2007 m. birželio 27 d. raštu Komisija informavo Vokietiją apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pagalbos mokymui bendrovei DHL. Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* <sup>(2)</sup>. Vokietija, atsakydama į tai, 2007 m. rugsėjo 26 d. rašte išdėstė savo nuomonę.

(3) Komisija pakvietė suinteresuotuosius asmenis pateikti pastabas. DHL 2007 m. spalio 15 d. raštu ir *UPS Deutschland* 2007 m. spalio 26 d. raštu išdėstė savo nuomonę. Šios pastabos pateiktos Vokietijai 2007 m. lapkričio 16 d. ir 2007 m. lapkričio 20 d. raštais, dėl kurių pastaroji galėjo pareikšti savo nuomonę. Vokietija atsakymą pateikė 2007 m. gruodžio 14 d. raštu. Komisija 2008 m. vasario 12 d. ir 2008 m. birželio 5 d. elektroniniu laišku paprašė papildomos informacijos. Vokietija atsakė 2008 m. vasario 14 d., 2008 m. kovo 31 d. ir 2008 m. birželio 17 d. raštais.

### 2. PROJEKTO APRAŠYMAS

#### 2.1. Pagalbos gavėjas

(4) DHL bendrovė, kurios apyvarta visame pasaulyje 2005 m. siekė 18,2 mlrd. EUR, yra viena iš pirmaujančių skubių siuntų gabenimo paslaugų įmonių. Įmonė 100 proc. pavaldi bendrovei *Deutsche Post AG*.

(5) DHL bendrovė Leipcigo-Halės vietovėje (Vokietija) pastatė naują skubių siuntų ir oro krovinių transporto logistikos centrą, kuris turėjo pradėti veikti 2007 m. spalio mėn. pabaigoje. Šio projekto investicinės išlaidos iš viso sudarė 250 mln. EUR. 2004 m. balandžio mėn. DHL bendrovei suteikta maždaug 70 mln. EUR regioninė investicinė pagalba, kurią Komisija patvirtino kaip pagalbą N 608/2003, nustatydamą didžiausią leistiną 28 % valstybės pagalbos intensyvumą.

<sup>(1)</sup> OL C 213, 2007 9 12, p. 28.

<sup>(2)</sup> Žr. 1 išnašą.

- (6) Skubių siuntų ir oro krovinių centrą valdo dvi pagalbą gaunančios įmonės *DHL Hub Leipzig GmbH* (toliau – *DHL Hub*) ir *European Air Transport Leipzig GmbH* (toliau – *DHL EAT*), kurios per kitas pavaldžias bendroves nuosavybės teise 100 proc. priklauso bendrovei *Deutsche Post AG*. *DHL Hub* teiks antžeminio aptarnavimo paslaugas, susijusias su oro krovinių gabenimu, o *DHL EAT* bus atsakinga už techninę *DHL* bendrovės lėktuvų parko priežiūrą.
- (7) Abi bendrovės – *DHL Hub* ir *DHL EAT* – įsisteigusios regione, kuriame gali būti skatinama ekonomikos plėtra, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte.

## 2.2. Mokymo projektas

- (8) *DHL* bendrovė logistikos centre teikia visas antžeminio aptarnavimo paslaugas, taip pat atlieka visų atvykstančių ir išvykstančių lėktuvų skrydžių parangos ir perono techninę kontrolę. Šiuose darbo sektoriuose įmonė ketina palaipsniui įdarbinti maždaug 1 500 asmenų ir juos atitinkamai parengti. Tačiau pagalba, apie kurią pranešta, susijusi tik su mokymo priemonėmis, skirtomis 485 darbuotojams.
- (9) Vokietija pranešė apie mokymo priemonėms skirtą tiesioginę 7 753 307 EUR dotaciją, kurią lygiomis dalimis teikia Saksonijos ir Saksonijos-Anhalto žemės.
- (10) *DHL* bendrovės planuojamas mokymo priemonės įgyvendina *DHL Hub* (320 asmenų) ir *DHL EAT* (165 asmenims) <sup>(3)</sup>.

### 2.2.1. DHL Hub

- (11) *DHL Hub* siūlomos kvalifikacijos kėlimo priemonės daugiausia yra bendrosios mokymo priemonės, kuriomis darbuotojams suteikiama žinių ir diegiami gebėjimai atlikti tam tikrus darbus. Mokymą sudaro teorinė dalis ir praktinių žinių perteikimas tiesiogiai darbo vietoje. *DHL Hub* mokymo priemonės skirtos iš viso 320 darbuotojų, dirbančių toliau išsamiau aprašytus darbus:

1 lentelė

| Profesinė grupė                                                     | Skaičius  | Uždaviniai                                                                              |
|---------------------------------------------------------------------|-----------|-----------------------------------------------------------------------------------------|
| Antžeminės paslaugas teikiantys darbuotojai (rampos darbuotojai II) | 210       | Lėktuvų pakrovimas ir iškrovimas                                                        |
| Saugumo darbuotojai                                                 | 110       | Keleivių ir krovinių kontrolė                                                           |
| (Operatyviniai) vadovaujantys darbuotojai                           | (110) (*) | Vidurinėsios grandies vadovybės uždaviniai; personalo vadyba ir planavimas; vadovavimas |

(\*) *DHL* bendrovė papildomai mokys vadybos 110 darbuotojų, kurie jau dalyvavo kitoje mokymo programoje, skirtoje, pavyzdžiui, rampos darbuotojams II, saugumo darbuotojams arba technikams (mechanikams).

### a) Antžeminės paslaugas teikiantys darbuotojai (rampos darbuotojai II)

- (12) Pagrindiniai rampos darbuotojų uždaviniai – laiku pakrauti ir iškrauti lėktuvo krovinius, aptarnauti ir valdyti vadinamąją antžeminio aptarnavimo įrangą (angl. *ground service equipment*), perduoti skrydžio dokumentaciją, parengti ataskaitas ir palaikyti ryšį su pilotais bei oro uosto tarnybomis.
- (13) Rampos darbuotojų mokymą sudaro 19 kursų ir praktinė mokymo dalis; jis trunka 77 mokymo dienas, iš jų 47 dienas mokoma darbo vietoje. Mokymo priemonė skirta darbuotojams, kurių profesinis išsilavinimas nesusijęs su nagrinėjama mokymo priemone. Teorinė mokymo dalis turi būti įsisavinta iki priimančios dirbti į *Hub*. Į mokymą taip pat įtrauktas važtos pakavimo įrangos kursas (angl. *unit load device build up*), kuris laikomas specialiaja mokymo priemone, supažindinančia su tam tikrų vien tik *DHL* bendrovės naudojamų konteinerių konstrukcija. Be to, į bendrąjį mokymą įtraukta:
- a) bendrasis saugumo mokymas, pavyzdžiui, priešgaisrinė apsauga, pakrovimo durų valdymas, pirmoji pagalba, mokymas apie pavojingus krovinius ir saugos nuostatos oro uosto perone;
- b) bendrasis specializuotas mokymas, kurį baigus gaunamas atitinkamas kvalifikacijos pažymėjimas, pavyzdžiui, oro uosto perono vairuotojo pažymėjimas; antžeminio aptarnavimo įranga (supažindinimas su aptarnavimo prietaisais) ir specializuotas mokymas, kurį baigus gaunamas krautuvų vairuotojo pažymėjimas;
- c) kitos techninės mokymo priemonės, pavyzdžiui, lėktuvų transportavimas, ledo (sniego) šalinimo būdai ir įvadas į darbą oro uosto perone; bei
- d) kai kurie bendrieji praktiniai mokymai, pavyzdžiui, aplinkos vadyba (ISO/DIN standartas 14001) ir kokybės vadyba bei procesai (ISO/DIN standartas 9001).

- (14) Nacionaliniuose ir Europos teisės aktuose iš esmės nėra numatyta nei mažiausio rampos darbuotojų II skaičiaus, nei jų specialiųjų mokymo reikalavimų ar kvalifikacijos pažymėjimų. Tačiau Vokietija nurodė, kad penki iš numatytų kursų pagal galiojančias nuostatas yra privalomi visiems darbuotojams (tarp jų – priešgaisrinė apsauga, pirmoji pagalba, mokymas apie pavojingus krovinius ir saugos nuostatos oro uosto perone) <sup>(4)</sup> ir kad tam tikras mažiausias asmenų skaičius (maždaug 70) privalo baigti

(4) Darbuotojai, tiesiogiai užsiimantys krovinių tvarkymu, pagal įstatymo nuostatas privalo turėti valstybės pripažintą kvalifikacijos pažymėjimą, įrodantį gebėjimą tvarkyti krovinius; visi darbuotojai, dirbantys ne viešajame oro uosto sektoriuje, turi išklausti saugumo mokymo kursą; lėktuve dirbantys darbuotojai privalo baigti pakrovimo durų valdymo kursą; be to, darbuotojai – atsižvelgiant į darbo pobūdį – privalo turėti prietaisų ir transporto priemonių valdymo kvalifikaciją.

(3) Sprendime pradėti procedūrą mokymo projektas aprašytas išsamiau.

papildomus kursus, įskaitant atitinkamą mokymą darbo vietoje, t. y. pakrovimo durų valdymą ir su kvalifikacijos pažymėjimu susijusias bendrąsias mokymo priemones. Atitinkamai parengti asmenys savo žinias galiausiai per trumpus mokymus gali perduoti kolegoms.

- (15) Vokietija pranešė, kad galimas ir išorės paslaugų pirkimas, ir pateikė atitinkamą išlaidų įvertinimą.

#### b) Saugumo darbuotojai

- (16) Saugumo darbuotojo veikla apima keleivių ir krovinių kontrolę siekiant užtikrinti sklandų darbą. Saugumo darbuotojų mokymą sudaro tik bendrojo pobūdžio mokymas:

- a) bendrasis saugumo mokymas, pavyzdžiui, priešgaisrinė apsauga, pirmoji pagalba, mokymas apie pavojingus krovinius;

- b) saugumo darbuotojams pagal įstatymą privalomi bendrieji specializuoti saugumo mokymai, pavyzdžiui, teroristinių išpuolių užkardymas, prieigos kontrolė, patikra ir apieška, bagažo ir krovinių saugumas, ginklai ir su saugumu susijusios sritys;

- c) kitos bendrosios specializuotos mokymo priemonės, kurias baigus gaunamas kvalifikacijos pažymėjimas, pavyzdžiui, oro uosto perono vairuotojo pažymėjimas;

- d) kiti bendrieji specializuoti saugumo mokymai šiose srityse: teisė, mokslas apie ginklus ir sprogias medžiagas, kontrolės pagrindai ir rentgeno nuotraukų vertinimas;

- e) kai kurios bendrosios mokymo priemonės, pavyzdžiui, kokybės vadyba ir procesai (ISO/DIN standartas 9001).

- (17) Mokymo priemonės atitinka specialius nacionalinius ir Europos teisės aktus. DHL planuoja išsamų visų saugumo darbuotojų saugumo mokymą, tačiau negavus valstybės pagalbos, tektų apsiriboti siauresniu, tai yra bendrojo specializuotu saugumo mokymu. Taip pat numatoma organizuoti ir kitus bendrojo saugumo mokymus, tačiau tik ribotam darbuotojų skaičiui, o šie savo žinias turėtų perteikti kitiems darbuotojams.

- (18) Vokietijos duomenimis, šiuo atveju kaip alternatyva taip pat galimas išorės paslaugų pirkimas, o su tuo susijusios išlaidos būtų maždaug [(15–30 %)] (\*) mažesnės už DHL personalo išlaidas.

#### c) Vidurinėsios grandies vadovų mokymas

- (19) Operatyvinių vidurinėsios grandies vadovų mokymas skirtas darbuotojams, kurie dirba visame logistikos centre. Komisijos manymu, pirmiausia jie dalyvauja minėtose mokymo programose, o paskui jiems perteikiamos išsamesnės žinios apie jų vadovaujamas sritis (sektorius). Mokymo priemonėse numatyti dalykai apima darbo teisę, komunikacijos pagrindus, personalo ir konfliktų vadybą, užsienio kalbas ir darbo grupių sudarymą.

#### 2.2.2. DHL EAT

- (20) DHL EAT bendrovės veikla iš esmės susijusi su lėktuvų technine priežiūra iki išleidimo skrydžiui. Mokymo priemonės DHL EAT bendrovėje susijusios su tokia veikla ir skirtos iš viso 165 darbuotojams:

2 lentelė

| Profesinė grupė                                                                                           | Skaičius | Uždaviniai                                                                                                                                      |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Lėktuvų mechanikai, turintys teisę išleisti skrydžiui lėktuvą (CAT A kategorijos licencija)               | 97       | Paprasta planinė techninė priežiūra (angl. <i>line maintenance</i> ) ir paprastų trūkumų pašalinimas iki skrydžio leidimo išdavimo              |
| Lėktuvų technikai ir mechanikai, turintys teisę išleisti skrydžiui lėktuvą (CAT B1 kategorijos licencija) | 68       | Techninio aptarnavimo darbai, įskaitant oro transporto priemonių struktūros, variklių ir elektros sistemų darbus, iki skrydžio leidimo išdavimo |

#### 2.3. Tinkamos finansuoti mokymo išlaidos ir planuojama pagalba

- (21) Vokietija pranešime pateikė tinkamų finansuoti mokymo išlaidų apžvalgą, kuri išdėstyta sprendime pradėti procedūrą. Bendros tinkamos finansuoti mokymo projekto išlaidos siekė [(10–15)] mln. EUR, o planuojama pagalba mokymui – 7 753 307 EUR.

#### 3. SPRENDIMAS PRADĖTI OFICIALIĄ TYRIMO PROCEDŪRĄ

- (22) Pradėta oficiali tyrimo procedūra, nes Komisija abejojo, ar pagalba mokymui yra suderinama su bendrąja rinka.

(\*) Duomenys, pateikti laužtiniuose skliaustuose, yra profesinė paslaptis.

- (23) Komisija ypač suabejojo, ar iš tikrųjų reikalinga pagalba mokymo projektui vykdyti. Ji nurodė, kad pagalba mokymui gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą tik tada, jei ji nėra tiesiogiai reikalinga pagalbos gavėjo veiklai. Todėl Komisija atkreipė dėmesį į ankstesnę savo sprendimų priėmimo praktiką<sup>(7)</sup>. Komisija turėjo pagrindo manyti, kad pagalbos gavėjas ir neskyrus pagalbos vis tiek turėtų rengti savo darbuotojams tam tikros apimties panašias mokymo priemones.
- (24) Pirma, DHL, akivaizdžiai daug investavusi į oro transporto logistikos centrą, taip pat norėjo, kad jis pradėtų veikti. Vokietija patvirtino, kad darbuotojai iš Belgijos iš esmės nebuvo pasirengę vykti dirbti į Vokietiją. Todėl, norėdama pradėti veiklą, DHL bendrovė turėjo įdarbinti naujų darbuotojų.
- (25) Antra, logistikos centro veiklai vykdyti reikalingas tam tikras, daugiausia specializuotas darbuotojų mokymas, apimantis šias sritis:
- a) **veiklai vykdyti reikalingų specialių verslo žinių perteikimas:** tai yra žinių apie tam tikras būtent DHL bendrovei būdingas krovinių sistemas;
  - b) **tam tikros veiklai vykdyti įstatymų reikalaujamos kvalifikacijos įgijimas:** kitaip tariant, tai reiškia, kad tam tikras skaičius darbuotojų turi būti susipažinęs su saugumo reikalavimais. Tai privaloma pagal įstatymus ir turi būti patvirtinta oficialiais sertifikatais. Toks reikalavimas keliamas todėl, kad DHL paslaugos iš esmės susijusios su didele saugumo rizika;
  - c) **logistikos centro veiklai vykdyti tiesiogiai reikalingo bendrojo specializuoto mokymo organizavimas:** tai yra rampos darbuotojų II kursai, kuriuose numatyti mokymai, susiję su lėktuvų transportavimu, ledo pašalinimu nuo lėktuvo, oro uosto perono ir keltuvų vairuotojo pažymėjimų išdavimu, taip pat saugumu oro uosto perone;
  - d) **mokymas darbo vietoje siekiant užtikrinti sklandžią krovinių pristatymo oro transportu centro veiklą:** per šį mokymą dalyviai supažindinami su darbo procesais, kurie oro krovinių gabenimui itin svarbūs, nes lėktuvai turi būti pakraunami pagal griežtą grafiką ir vienintelė klaida gali tapti didelių vėlavimų priežastimi;
- e) **kitų bendrųjų žinių,** kurios nepatenka į b–d punktus, perteikimas.
- (26) Trečia, Komisija suabejojo, ar DHL bendrovė vietos ir Europos darbo rinkoje pajėgs rasti tiek veiklai reikalingų darbuotojų, turinčių minėtų gebėjimų.
- (27) Ketvirta, Komisija suabejojo, ar darbuotojų, jau turinčių reikiamą kvalifikaciją, įdarbinimas būtų tinkama alternatyva įmonės vidaus mokymams. Komisija manė, kad bent jau specialiasias mokymo priemones ir saugumo mokymus DHL bendrovė vis tiek turėtų organizuoti, nes specialiojo profesinio mokymo nepriklausomi lektoriai pasiūlyti negali, o DHL turi įrodyti galinti suteikti adekvatų praktinį saugumo mokymą.
- (28) Penkta, Komisijai kėlė abejonių tai, ar iš tikrųjų DHL galėtų atsisakyti kai kurių mokymo pakete esančių kursų, nes pagal pranešimą ypač antžeminio aptarnavimo paslaugas teikiantiems darbuotojams numatyta, kad net ir tie asmenys, kurie jau turi atitinkamą kvalifikacijos pažymėjimą, turės dar kartą dalyvauti visoje mokymo programoje. Be to, suabejota ir tuo, ar iš tikrųjų galima mokyti tik ribotą skaičių darbuotojų, nes tai galėtų pakenkti sklandžiai veiklai. Be to, DHL, atsižvelgdama į mokymus, sąmoningai įdarbino visus darbuotojus, todėl nebūtų prasmės nevykdyti planuoto mokymo ir mokėti darbuotojams, kurie nevykdo jokios veiklos.
- (29) Šešta, Komisijai kėlė abejonių DHL teiginys, kad nesuteikus pagalbos įvairios paslaugos būtų pavestos išorės įmonėms, taip siekiant išvengti planuotų mokymo priemonių, nes, viena vertus, net ir šiuo atveju kai kurios a, b ir d punktuose nurodytos mokymo priemonės būtų papildomai reikalingos, ir, kita vertus, visa DHL investicija Leipziger-Halės vietovėje yra skirta tam, kad visas skubių siuntų pristatymo paslaugas teiktų jos pačios darbuotojai ir – kaip Komisija suprato iš pokalbių su Vokietijos valdžios institucijomis – šios paslaugos būtų teikiamos netgi tame pačiame oro uoste dirbantiems konkurentams.
- (30) Tačiau Komisija, išskyrus vieną punktą, neabejojo, kad mokymo išlaidos iš esmės apskaičiuotos teisingai. Vienintelė Komisijos išsakyta abejonė susijusi su tuo, kad didžioji dalis mokymų turėtų vykti darbo vietoje ir todėl apskaičiuojant išlaidas mokymo dalyviams galbūt reikėtų neįtraukti gamyboje praleistų valandų.

<sup>(7)</sup> Žr. 2007 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimą 2007/612/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija numato suteikti Antverpene įsikūrusiai įmonei *General Motors Belgium*, OL L 243, 2007 9 18, p. 71 ir 2006 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimą 2006/938/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija ketina skirti *Ford Genk*, OL L 366, 2006 12 21, p. 32.

## 4. VOKIETIJOS PASTABOS

(31) Vokietija teigia, kad pagalba mokymui, apie kurią pranešta, atitinka visas 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 68/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo pagalbai mokymui <sup>(6)</sup> nurodytas suderinamumo sąlygas. Pirma, Vokietija įtikinamai įrodė, kad mokant darbo vietoje neįtraukiamos gamyboje praleistos valandos.

(32) Antra, Vokietija nesutinka, kad nagrinėjamu atveju Komisija turi teisę taikyti būtinumo kriterijų, nes taip pažeistų vienodo požiūrio principą. Tokiam naujam požiūriui nėra jokio teisinio pagrindo, ir jis prieštarauja atitinkamiems EB teisės aktams bei Komisijos sprendimų praktikai.

(33) Vokietija teigia, kad Reglamento (EB) Nr. 68/2001 11 konstatuojamojoje dalyje nurodyti trys kriterijai, pagal kuriuos reikia patikrinti, ar pagalba apsiriboja būtinu mažiausiu dydžiu: planuojamo mokymo rūšis, įmonės dydis ir jos geografinė vietovė. Atsižvelgiant į šiuos tris kriterijus sprendžiama, ar pagalbos priemonės turėtų skatinamąjį poveikį ir ar būtų proporcingos. Pagal Bendrijos rekomendaciją dėl valstybės pagalbos mokymui <sup>(7)</sup> skatinamasis poveikis nepreziumuojamas tik pagalbos specialiosioms mokymo priemonėms atveju, kai pagalba teikiama didelėms įmonėms, įsikūrusioms ne remtinuose regionuose pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a arba c punktus. Kadangi mokymo projektą, apie kurį pranešta, sudaro daugiau kaip 80 % bendrųjų mokymo priemonių, ir jis skirtas įmonei, įsisteigusiai pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą remtiname regione, pagalba mokymui turi skatinamąjį poveikį. Be to, pagalbos, apie kurią pranešta, didžiausias leistinas intensyvumas nėra viršijamas, todėl mokymo pagalbos teigiamas poveikis proporcingas konkurencijos iškreipimui ir atitinka proporcingumo kriterijų.

(34) Trečia, Vokietija pabrėžia, kad Komisija, vertindama projektus, apie kuriuos privaloma pranešti, taip pat turi laikytis 32 punkte minėtų suderinamumo kriterijų. Vokietija teigia, kad pagalbai, apie kurią nėra privaloma pranešti, ir pagalbai, kuri viršija 1 mln. EUR ribą ir todėl apie ją būtina pranešti, nederėtų taikyti skirtingų suderinamumo kriterijų; projektų, apie kuriuos privaloma pranešti, vertinimas neturėtų būti labiau ribotas negu projektų, apie kuriuos pranešti nereikia. Todėl pagalba

mokymui suderinama su bendrąja rinka, jei ji atitinka visas Reglamento (EB) Nr. 68/2001 nurodytas sąlygas. Vokietijos nuomone, ilgametė Komisijos sprendimų praktika tokią aiškinimą patvirtina Sprendime dėl pagalbos bendrovei *Volvo Gent* <sup>(8)</sup>. Vokietija aiškiai nurodo, kad Komisija taip pat turėtų atkreipti dėmesį į tai, kad DHL mokymo projektas atitinka sprendime *Webasto* <sup>(9)</sup> nustatytas sąlygas.

(35) Ketvirta, skirtingų vertinimo kriterijų taikymas pažeidžia teisinio tikrumo ir vienodo požiūrio principus.

(36) Penkta, Vokietija teigia, kad Komisijos sprendimai dėl pagalbos bendrovėms *Ford Genk* ir *GM Antwerp* šiuo atveju nesudaro precedento, nes minėtų atvejų aplinkybės kitokios. Abiem minėtais atvejais pagalba mokymui numatyta naujam modeliui diegti ir darbuotojų užimtumui palaikyti, o pagalba mokymui DHL bendrovės atveju skirta naujų darbuotojų, kurie dirbs naujame oro krovininių logistikos centre, mokymui. Be to, DHL projektas nuo abiejų minėtų atvejų skiriasi tuo, kad: DHL mokymo priemonės daugiau kaip 80 % sudaro bendrosios mokymo priemonės; įmonė įsikūrusi remtiname regione, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte; DHL, įsteigdama oro krovininių logistikos centrą, nori sukurti naujų darbo vietų; be to, oro krovininių vežimo oro transportu sektoriui, priešingai nei automobilių pramonei, būdingas ne pajėgumų perteklius, o didelis augimo tempas.

(37) Šešta, Vokietija pateikia papildomos informacijos sprendime pradėti procedūrą iškeltais klausimais. Vokietija teigia, kad atitinkamuose teisės aktuose nustatyti minimalūs parengimo laipsnio standartai. Tačiau juose nėra nurodytas mažiausias atitinkamai išmokytų darbuotojų, kuriuos turi įdarbinti įmonė, skaičius. Vokietija taip pat nurodo, kad logistikos centro veiklai vykdyti reikia priimti daug darbuotojų, ir daro išvadą, kad mokymo priemonės papildomiems darbuotojams viršija centro veiklai būtiną mažiausią dydį. Pagal Vokietijos pateiktą nepriklausomo mokymo konsultanto tiriamąją studiją DHL bendrovė *Leipzig-Halès* logistikos centro veiklą galėtų nesunkiai pradėti ir su mažesniu, negu numatyta mokymo projekte, išmokytų darbuotojų skaičiumi.

<sup>(6)</sup> OL L 10, 2001 1 13, p. 20.

<sup>(7)</sup> OL C 343, 1998 11 11, p. 10.

<sup>(8)</sup> 2008 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos C 35/07, kurią Belgija ketina suteikti *Volvo Cars* Gante (dar nepaskelbtas OL).

<sup>(9)</sup> 2006 m. gegužės 16 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos N 635/05, kurią Portugalija ketina suteikti *Webasto*, OL C 306, 2006 12 15, p. 12.

## 5. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (38) Pagalbos gavėja DHL taip pat pateikė pastabų, kuriose panašiai kaip Vokietija teigia, kad Komisija vertindama suderinamumą nukrypsta nuo savo ankstesnės bendrosios sprendimų praktikos. Pagalba, apie kurią pranešta, atitinka visus Reglamente (EB) Nr. 68/2001 nurodytus kriterijus. Toks požiūris pažeidžia teisinio tikrumo ir vienodo požiūrio principus, neleidžiančius vertinti kitaip, nei ankstesniuose sprendimuose dėl pagalbos mokymui, kur būtinumo klausimas išsamiai tirtas nebuvo. Be to, sprendimai dėl pagalbos bendrovėms *Ford Genk* ir *GM Antwerp* neatspindi bendrosios sprendimų praktikos, nes minėti atvejai buvo susiklostę kitaip ir jų aplinkybės nėra tokios pačios kaip DHL bendrovės Leipgige atveju. DHL atkreipia dėmesį į 2006 m. birželio mėn. Komisijos sprendime dėl pagalbos mokymui *Webasto* patvirtinimo nustatytus kriterijus, pagal kuriuos ir DHL mokymo projektas turėtų būti suderinamas su bendrąja rinka. Galiausiai DHL pakartoja, kad nukrypstantis mokymo projekto, apie kurį pranešta, vertinimas neleistinai pažeidžia DHL bendrovės interesus.
- (39) Be to, DHL pateikia papildomos informacijos Komisijos sprendime pradėti procedūrą iškeltais klausimais. Pirmą, atitinkamuose nacionaliniuose, Europos ir tarptautiniuose teisės aktuose darbuotojų mokymui ir kvalifikacijai oro krovininių vežimo ir oro transporto priemonių aptarnavimo sektoriuje nustatyti tik turinio reikalavimai, bet ne mažiausias darbuotojų skaičius. Antra, numatomos mokymo priemonės ne tik atitiktų teisinės sąlygas, bet ir viršytų privalomą mokymo apimtį. Todėl galėtų būti svarstomos visų priemonių, kurios viršija teisinius reikalavimus, alternatyvos (pavyzdžiui, užsakomosios paslaugos ir išorės paslaugų pirkimas). Tačiau, kadangi šios alternatyvos yra tik įsivaizduojami variantai, DHL nepavėdė atlikti detalesnio išlaidų įvertinimo, kuriame būtų nurodytos išlaidos, reikalingos bet kuriuo atveju privalomam ir (arba) mažiausios apimties mokymui, ir kartu nurodytos papildomos išlaidos išorės paslaugoms pirkti ir (arba) jau išmokytiems specialistams įdarbinti. DHL neturi informacijos ir apie sektoriui būdingą mokymo apimtį.
- (40) Be to, DHL konkurentė, įmonė UPS, pateikė pastabų, kuriose ji palaiko Komisijos nuomonę. Pirmą, UPS aiškina, kad įdarbinant naujus darbuotojus *DHL Hub* ir *DHL EAT* bendrovėse bet kuriuo atveju būtina organizuoti tam tikrą mokymą ir instruktažą. Tam tikros apimties mokymas vis tiek reikalingas, ir įmonė turėtų jį organizuoti ir neskyrus pagalbos.
- (41) Antra, UPS teigia, kad DHL pagal atitinkamus nacionalinius ir Europos teisės aktus privalo savo darbuotojams –

pavyzdžiui, reguliuojamosioms agentūroms – rengti mažiausios reikiamos apimties mokymus. Pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2320/2002, nustatantį civilinės aviacijos saugumo bendrąsias taisykles<sup>(10)</sup>, reguliuojamąsias agentūras turi įvardyti, įgalinti ir pripažinti kompetentingos valdžios institucijos (šiuo atveju Federalinė aviacijos tarnyba, vok. *Luftfahrt-Bundesamt*). Šiuo tikslu Federalinė aviacijos tarnyba *Luftfahrt-Bundesamt* patvirtino gaires ir pavyzdinį mokymo planą, kuriame nustatyti privalomi mokymai. Privalomas mokymas DHL EAT bendrovės darbuotojams nustatytas 2003 m. lapkričio 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2042/2003 dėl orlaivių nepertraukiamojo tinkamumo skraidyti ir aviacijos produktų, dalių bei prietaisų tinkamumo naudoti ir šias užduotis atliekančių organizacijų bei darbuotojų patvirtinimo<sup>(11)</sup>. Trečia, DHL yra gavusi regioninę pagalbą naujoms darbo vietoms kurti, todėl nėra pagrindo manyti, jog DHL atsisakytų mokymo priemonių, įdarbintų mažiau darbuotojų ir nuspręstų naudotis kitų teikiamomis išorės ar užsakomosiomis paslaugomis.

## 6. PAGALBOS VERTINIMAS

### 6.1. Valstybės pagalbos buvimas

- (42) Komisija mano, kad priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, ir teikiama subsidijos forma iš valstybės išteklų. Priemonė yra selektyvi, nes pagalba teikiama tik DHL bendrovei. Selektivity subsidija gali iškreipti konkurenciją, nes ja DHL bendrovei suteikiamas pranašumas pagalbos negaunančių konkurentų atžvilgiu. Galiausiai reikia pabrėžti, kad skubių siuntų pristatymo paslaugų rinkoje, kurioje DHL laikoma viena pirmaujančių įmonių, tarp valstybių narių vyksta intensyvi prekyba.
- (43) Vokietija teikia paraišką dėl pagalbos patvirtinimo, remdamasi Reglamentu (EB) Nr. 68/2001.
- (44) Pagal Reglamento (EB) Nr. 68/2001 5 straipsnį pagalbai, kuri vienos įmonės vienam mokymo projektui viršija 1 mln. EUR sumą, nėra taikoma išimtis atleisti nuo pareigos pranešti, bet taikomi EB sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatyti reikalavimai. Komisija konstatuoja, kad ketinama suteikti pagalbą siekia 7 753 307 EUR ir turi būti mokama vienai įmonei ir kad mokymo priemonės yra vienas projektas. Todėl, Komisijos nuomone, apie ketinamą suteikti pagalbą privaloma pranešti; Vokietija pareigą pranešti atliko.

<sup>(10)</sup> OL L 355, 2002 12 30, p. 1.

<sup>(11)</sup> OL L 315, 2003 11 28, p. 1.

- (45) Reglamento (EB) Nr. 68/2001 16 konstatuojamojoje dalyje patvirtinamas 5 straipsnyje nurodytas ketinimas ir išaiškinta, kad tokiai pagalbai negali būti taikoma išimtis: „Komisija ir toliau turėtų atskirai vertinti kiekvieną didelės apimties pagalbą, prieš pradėdant ją įgyvendinti.“

- (46) Vertindama konkrečią pagalbą mokymui, kuriai netaikoma išimtis pagal Reglamentą (EB) Nr. 68/2001, Komisija, atsižvelgdama į savo ankstesnius sprendimus<sup>(12)</sup>, turi vertinti ją atskirai<sup>(13)</sup>, vadovaudamasi EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu – dar iki pagalbos įgyvendinimo patvirtinimo. Vis dėlto, tirdama šį konkretų atvejį, Komisija analogiškai vadovaujasi pagrindiniais Reglamento (EB) Nr. 68/2001 principais. Tai rodo, jog vertinama, ar įvykdyti minėto Reglamento 4 straipsnyje nustatyti oficialūs išimčių kriterijai ir ar pagalba yra reikalinga kaip paskata pagalbos gavėjui organizuoti mokymo priemones.

## 6.2. Derėjimas su bendrąja rinka

- (47) Komisija, jau priimdama sprendimą pradėti procedūrą patikrino, ar projektas, apie kurį pranešta, atitinka išimties kriterijus pagal Reglamento (EB) Nr. 68/2001 4 straipsnį.

- (48) Pirma, konstatuotina, kad nurodytas pagalbos intensyvumas neviršija Reglamento (EB) Nr. 68/2001 4 straipsnio 2 bei 3 dalyse nustatytų viršutinių ribų: 35 % specialiosioms mokymo priemonėms (35 % nuo [...] = [(maždaug 5–25 %)]) ir 60 % bendrosioms mokymo priemonėms (60 % nuo [...] = [(maždaug 75–95 %)]). Atsižvelgiant į tai, kad projektas įgyvendinamas remtiname regione, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte, Vokietija turi teisę viršutines 25 % ir 50 % ribas atitinkamai padidinti po 10 procentinių punktų.

- (49) Antra, tinkamos finansuoti priemonės išlaidos atitinka Reglamento (EB) Nr. 68/2001 4 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus. Vertinimo metu patvirtinta, kad

tinkamos finansuoti išlaidos, skirtos mokymo dalyviams, aiškiai apribotos iki likusių tinkamų finansuoti išlaidų bendros sumos. Vokietija įrodė, kad didžioji dalis mokymo vyks darbo vietoje, tačiau gamyboje praleistos valandos neįtrauktos.

## 6.3. Pagalbos būtinumas

- (50) Pagrindinis sprendimo pradėti procedūrą argumentas buvo tas, kad mokymo priemonę galima laikyti suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, jei ji nėra tiesiogiai reikalinga pagalbos gavėjo veiklai vykdyti. Komisija nustatė, kad pagalbos būtinumas yra bendrasis suderinamumo kriterijus ir padarė tokią išvadą: jei pagalba nepaskatinama įgyvendinti daugiau priemonių, negu vien rinkos jėgomis, negalima tikėtis, kad pagalba turės teigiamą ir prekybos iškreipimą kompensuojamą poveikį, todėl jos patvirtinti negalima. Jei įmonė remiamas priemonės būtų turėjusi įgyvendinti bet kuriuo atveju, taigi ir nesuteikus valstybės pagalbos, negalima laikyti, kad atitinkama pagalba mokymui skirta ekonomikos plėtrai „skatinti“ pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą arba kad ji pagal Reglamento (EB) Nr. 68/2001 10 konstatuojamąją dalį padeda ištaisyti rinkos trūkumus, kurie lemia, jog įmonės apskritai per mažai investuoja į savo darbuotojų mokymą<sup>(14)</sup>. Tai netaikoma pagalbai, kuriai pagal Reglamentą (EB) Nr. 68/2001 galioja išimtis apie ją nepranešti, ir remiamasi *prima facie* įrodymu, kad ji skirta ekonomikos plėtrai skatinti.

- (51) Tai, kad Komisija vertina, ar yra skatinamasis poveikis, ir neigia jį esant pagal įstatymus privalomų mokymo priemonių atveju, Vokietijos nuomone, formuoja naują vertinimo praktiką, nederančią su EB nuostatomis, savavališkai nukrypstančią nuo ligšiolinės sprendimų praktikos ir užkertančią kelią pagalbos mokymui teikimui regiono politiniais tikslais. Komisija nesutinka su šiais argumentais dėl tokių priežasčių:

<sup>(14)</sup> Dėl pagalbos mokymui Reglamento (EB) Nr. 68/2001 10 konstatuojamojoje dalyje teigiama: „Mokymas dažniausiai turi teigiamą išorinį poveikį visai visuomenei, kadangi mokymo dėka susidaro didesnis kvalifikuotų darbuotojų ratas, iš kurių gali pasirinkti kitos įmonės, kyla Bendrijos pramonės konkurencingumas, mokymas yra svarbus veiksnys formuojant užimtumo strategiją. Atsižvelgiant į tai, kad įmonės Bendrijoje paprastai nepakankamai investuoja į jų darbininkų mokymą, valstybės pagalba gali padėti ištaisyti šiuos rinkos trūkumus, todėl tam tikromis sąlygomis ji gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, ir jai netaikomas išankstinio pranešimo reikalavimas.“ 11 konstatuojamojoje dalyje taip pat teigiama, jog (reikia) „užtikrinti, kad valstybės pagalba būtų tik būtino mažiausio dydžio, kokio reikia pasiekti Bendrijos tikslams, kurių vien tik rinkos jėgos negalėtų pasiekti [...]“.

<sup>(12)</sup> Žr. Komisijos sprendimą *Ford Genk*; Komisijos sprendimą *General Motors Belgium*; Komisijos sprendimą *Auto-Europa Portugal*; Komisijos sprendimą *Volvo Cars Gent*.

<sup>(13)</sup> Kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 68/2001 16 konstatuojamojoje dalyje.

- (52) Pirmiausia reikia prisiminti, kad pagalba mokymui vertinama vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 68/2001, kurio 4 konstatuojamojoje dalyje nurodyta: „Šis reglamentas neriboja valstybių narių galimybių pranešti apie pagalbą mokymui. Komisija tokius pranešimus vertins ypač atsižvelgdama į šiame reglamente pateiktus kriterijus, arba pagal taikomas Bendrijos rekomendacijas bei gaires, jeigu tokios rekomendacijos ar gairės yra.“
- (53) Be to, 16 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama: „Komisija ir toliau turėtų atskirai vertinti kiekvieną didelės apimties pagalbą, prieš pradėdama ją įgyvendinti. Atitinkamai pagalbai, viršijančiai nustatytą dydį, kuris turėtų būti 1 000 000 eurų, negali būti taikoma šiuo reglamentu nustatyta išimtis, ir jai taikomi Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatyti reikalavimai.“
- (54) Galiausiai 4 konstatuojamojoje dalyje teigiama: „Rekomendacija dėl valstybės pagalbos mokymui turėtų būti panaikinta nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, kadangi šio reglamento turinys pakeičia tos rekomendacijos turinį.“
- (55) Kadangi planuojama pagalba viršija 1 mln. EUR, nekyla abejonų, kad apie ją reikia pranešti ir ją turi patvirtinti Komisija. Be to, nustatyta, kad tokia pagalba iš esmės turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 68/2001 4 straipsnyje nurodytus išimties taikymo kriterijus.
- (56) Tačiau Vokietija abejoja tuo, kad Komisija yra įgaliota įvertinti, ar pagalba turi skatinamąjį poveikį. Komisijos nuomone, valstybės pagalbos koncepcija ir ypač būtinumo kriterijus suponuoja, kad pagalba turi skatinamąjį poveikį gavėjui. Bendram interesui negali būti naudinga, kai valstybė remia priemones (taip pat ir mokymo priemones), kurias pagalbos gavėjas būtų vis tiek organizavęs ir nesuteikęs pagalbos. Atsižvelgdama į Reglamentą (EB) Nr. 68/2001, „valstybės pagalbos“ veiksmų planą ir teismų praktiką dėl sąlygų, pagal kurias pagalba gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, Komisija savo paskesniuose sprendimuose (*Ford Genk*, *GM Antwerp*) tikslingai ištyrė atitinkamų mokymo priemonių skatinamąjį poveikį.
- (57) Vokietija, pagrįsdama savo nuomonę, pirmiausia teigia, kad reikia vertinti pagalbos, apie kurią būtina pranešti, derėjimą su bendrąja rinka remiantis reglamente nurodytais kriterijais, ir šiame kontekste cituoja Reglamento (EB) Nr. 68/2001 4 konstatuojamąją dalį, kurioje teigiama, kad pagalbą „Komisija [...] vertins ypač atsižvelgdama į šiame reglamente pateiktus kriterijus“. Tačiau Vokietija neatsižvelgia į tai, jog žodis „ypač“ reiškia tai, kad konkretaus atvejo vertinimas neapsiriboja Reglamente (EB) Nr. 68/2001 numatyto valstybės pagalbos vertinimu. Kadangi 16 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nurodyta, kad atitinkamą pagalbą reikia vertinti atskirai, savaime suprantama, kad toks vertinimas neapsiriboja minėtame reglamente nurodytais kriterijais ir turi būti atliekamas remiantis EB sutarties 87 straipsniu.
- (58) Antra, Vokietija aiškina, kad Reglamentą (EB) Nr. 68/2001 teisiškai reikia aiškinti atsižvelgiant į 1998 m. Bendrijos rekomendaciją dėl valstybės pagalbos mokymui, kuri buvo taikoma iki įsigaliojo minėtas reglamentas ir kurioje nustatyti kriterijai, pagal kuriuos esant didelės apimties pagalbai reikėjo įvertinti skatinamojo poveikio buvimą. Pagal Bendrijos rekomendaciją skatinamasis poveikis buvo preziumuojamas visų pirma tada, kai mokymo projektas vykdomas remtiname regione, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a arba c punktuose. Komisija su šiuo aiškinimu sutikti negali, nes atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 68/2001 4 konstatuojamąją dalį nekyla abejonų, kad Bendrijos rekomendacija dėl valstybės pagalbos mokymui įsigaliojus šiam reglamentui panaikinta. Komisija ketino Bendrijos rekomendaciją pakeisti Reglamentu (EB) Nr. 68/2001, o reglamentu siekiama šio tikslo. Viena vertus, tai yra aišku iš kitų kalbų versijų, kurių Reglamento (EB) Nr. 68/2001 4 konstatuojamojoje dalyje vienareikšmiškai teigiama, kad Bendrijos rekomendacija „panaikinama“, nes reglamento turinys „pakeičia“ tos rekomendacijos turinį. Kita vertus, tai aiškiai nustatyta ir ankstesniuose Komisijos sprendimuose<sup>(15)</sup>. Be to, minėtame reglamente iš Bendrijos rekomendacijos nėra perimta teisinė prielaida, kad esama skatinamojo poveikio, veikiau priešingai – joje visiškai tikslingai apibendrintai nustatyta, kad valstybės pagalba mokymui esant tam tikroms sąlygoms gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka<sup>(16)</sup>. Tačiau, jei įmonė organizuotų remiamas priemones bet kuriuo atveju, taigi net nesuteikęs pagalbos, tokia pagalba jokio skatinamojo poveikio neturi.
- (59) Trečia, Vokietija, ir ypač pagalbos gavėjas, pareiškia, kad papildomas pagalbos būtinumo vertinimas remiantis EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu reikštų, kad visas Reglamentas (EB) Nr. 68/2001 prieštarauja minėtai sutarties nuostatai. Todėl veikiausiai daroma prielaida, kad pagalbos būtinumas nėra vertinamas. Komisija su šiuo argumentu taip pat negali sutikti, nes šiuo atveju neatkreiptas dėmesys į tai, kad pagalba, kurios suma yra mažesnė negu 1 mln. EUR ir kuri atitinka minėto reglamento kriterijus, yra laikoma atitinkanti ir būtinumo kriterijų.
- <sup>(15)</sup> Žr., pavyzdžiui, 2001 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimą dėl pagalbos mokymui, kurią Belgija suteikė bendrovei *Sabena* (OL L 249, 2001 9 19, p. 21), kurio 28 punkte nustatyta: „[...] Ši rekomendacija nuo to laiko pakeista 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 68/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo pagalbai mokymui.“
- <sup>(16)</sup> 50 punkte detaliau nagrinėjami Reglamento (EB) Nr. 68/2001 teiginiai, susiję su skatinamuoju poveikiu.

(60) Ketvirta, Vokietija tvirtina, kad Komisija keičia savo vertinimo praktiką palyginti su ankstesniais atvejais, kai ji nevertino, ar būta skatinamojo poveikio. Tai tiesa. Tačiau Komisija paaiškino, kad ji savo vertinimo praktiką pakeitė atsižvelgdama į išsamesnį ekonomikos vertinimo būdą. Praktika pasikeitė atliekant išsamesnį pagalbos bendrovėms *Ford Genk* ir *GM Antwerp* vertinimą, kai buvo aiškiai taikytas naujas požiūris. Taigi Vokietija teigia, kad Komisijos vertinimo praktika nenuosekli, nes ji, pradėjusi oficialią tyrimo procedūrą dėl pagalbos bendrovei *Ford Genk*, savo sprendimus mažiausiai dviem atvejais, t. y. bendrovės *BMW Österreich* (pagalba N 304/2005) <sup>(17)</sup> ir bendrovės *Webasto* (pagalba N 653/2005), priėmė neatlikusi atitinkamo vertinimo ar remdamasi kito tyrimo pagrindu. Tačiau Komisija, atsakydama į tai, nurodo, kad šie sprendimai buvo priimti neatlikus išsamesnio vertinimo ir dar prieš baigiant pirmąjį iš abiejų minėtų išsamesnių vertinimų, kuriuose Komisija pradėjo taikyti diferencijuotą vertinimo būdą. Neginčytina, kad Komisija savo vertinimo būdą gali patikslinti ir pakeisti, jei tam yra pakankamai priežasčių. Taip buvo pagalbos bendrovėms *Ford Genk* ir *GM Antwerp* atvejais, bet ne ankstesnės pagalbos atvejais. Todėl Komisija, prieš paskelbdama galutinį sprendimą dėl pagalbos bendrovei *Ford Genk*, ir toliau galėjo remtis savo sena sprendimų praktika.

(61) Penkta, Vokietija ir pagalbos gavėjas ginčija, kad Komisija galinti remtis pagalbos bendrovėms *Ford Genk* ir *GM Antwerp* bylomis, nes jų aplinkybės yra kitokios negu DHL bendrovės atveju. Komisija veikiau turėjo remtis sprendimu dėl pagalbos bendrovei *Webasto*. Jokiu būdu negalima teigti, kad pagalba bendrovei DHL turėtų būti vertinama kitaip, nes ji, priešingai nei abiem kitais atvejais, nesusijusi su automobilių sektoriumi. Sprendime dėl pagalbos bendrovei *Webasto*, kuriuo remiasi Vokietija ir pagalbos gavėjas, taip pat nagrinėjamas automobilių sektorius. Galbūt vienintelis skirtumas yra tas, kad abiem pirmaisiais atvejais buvo nagrinėjamos jau esamos gamybos įmonės, o DHL ir *Webasto* atveju – naujos įkurtos įmonės. Komisija negali suprasti, kodėl abiem pirmaisiais atvejais bet kokia parama priemonėms, kurios būtų organizuojamos ir neskyrus pagalbos, neginčijamai yra pagalba veiklai, o naujoje įkurtoje įmonėje mokymo priemonės, kurios vis tiek, ir nesuteikus pagalbos, būtų organizuojamos, neturėtų būti laikomos pagalba veiklai. Ir šiuo atveju įmonė gauna paramą priemonėms, kurias bet kuriuo atveju turėtų organizuoti.

(62) Be to, ir naujos įkurtos įmonės mokymo priemonių, kurios ir neskyrus pagalbos vis tiek turėtų būti organizuojamos, negalima pateisinti priežastimis, kuriomis grin-

džiamas regioninės pagalbos teikimas, nes regioniniai sunkumai kompensuojami regionine pagalba investicijoms, bet ne pagalba mokymui. Todėl Vokietija teigia, kad perspektyva gauti valstybės pagalbą būtinoms ir didelės apimties mokymo priemonėms buvo labai svarbi DHL bendrovei priimant galutinį sprendimą dėl įmonės perkėlimo į kitą vietą. Tačiau Komisija tvirtai laikosi nuomonės, jog Europos Sąjungoje įprasta, kad įmonės priima sprendimus dėl įsisteigimo vietos arba persikėlimo į kitą vietovę, siekdamos sumažinti savo išlaidas ir padidinti pelningumą. Įmonės, kurios savo gamybą ketina perkelti į kitą vietovę, dažnai svarsto keletą konkuruojančių verslo vietų įvairiose valstybėse narėse. Pagaliau priimant sprendimą dėl verslo vietos pasirinkimo atsižvelgiama ne vien į numatomas veiklos išlaidas (įskaitant mokymo išlaidas naujiems įdarbintiems darbuotojams, kurie dažnai neturi atitinkamo profesinio pasirengimo) ir kitus ekonominius privalumus ir trūkumus (pavyzdžiui, vietos darbo laiko taisyklės), bet tam tikru mastu ir į galimybę gauti valstybės remiamų lėšų (tai yra regioninę pagalbą). Komisija negali sutikti su minėtu argumentu, nes pagalba mokymui, priešingai negu regionine pagalba investicijoms, nesiekia daryti įtakos priimant sprendimą dėl verslo vietos pasirinkimo, o siekiama kompensuoti Bendrijoje nepakankamas investicijas į mokymo priemones. Žemesnis kvalifikacijos lygis remtiname regione yra regiono problema, kurią galima išspręsti teikiant regioninę pagalbą investicijoms.

(63) Remdamasi pateikta informacija, Komisija daro išvadą, kad DHL didelę dalį mokymo priemonių bet kuriuo atveju turėtų organizuoti savo darbuotojams, taigi net ir neskyrus jai valstybės pagalbos. Iš esmės tai matyti iš dviejų toliau išsamiau aprašytų aplinkybių. Pirmą, darbuotojų mokymas yra reikalingas, kad oro krovinių logistikos centras pradėtų vykdyti savo veiklą, ir, antra, mokymo priemonės didžiąja dalimi privalomos pagal įstatymus.

#### a) Veiklai vykdyti reikalingos mokymo priemonės

(64) Dėl mokymo priemonių reikalingumo konstatuotina, kad DHL perkėlimas į Leipcigo-Halės (Vokietija) vietovę turi panašų poveikį, kaip naujos įmonės įsteigimas, nes DHL bendrovė, norėdama pradėti veiklą, turi įdarbinti naujų darbuotojų. Tam tikslui įmonės veiklos poreikiai gali būti patenkinami trim būdais: DHL galėtų įdarbinti naujų darbuotojų, kuriuos turėtų išmokyti įmonė; DHL galėtų ieškoti jau išmokyty specialistų; arba, jei nepavyktų rasti atitinkamų specialistų, DHL galėtų pirkti tam tikras išorės paslaugas.

<sup>(17)</sup> OL C 87, 2006 4 11, p. 4.

- (65) Pirmiausia, Vokietija nepateikė papildomos informacijos išsklaidyti Komisijos abejonoms dėl DHL galimybių naujoje vietoje įdarbinti pakankamai išmokytų darbuotojų. Priešingai, Vokietija tvirtina, kad darbuotojai iš Briuselio, kur ligi šiol buvo įsikūrusi DHL, iš esmės nėra pasirengę vykti dirbti į Vokietiją. Be to, DHL neįrodė, kad ji galėtų rasti reikiamą jau išmokytų darbuotojų skaičių vietos arba Europos darbo rinkoje. Akivaizdu, kad atitinkamai išmokytų darbuotojų vietos darbo rinkoje nėra, o ir Europos oro transporto paslaugų rinkoje rasti atitinkamų specialistų gana sunku.
- (66) Kita vertus, Vokietija neįtikinamai pritarė DHL bendrovės argumentui, kad nesuteikus pagalbos daugiau paslaugų būtų perduota vietos įmonėms, taigi ketinamų organizuoti mokymo priemonių nereikėtų. Tačiau Vokietija neįrodė, kad Leipzigo oro uoste yra atitinkamų paslaugų teikėjų. Kadangi, pirma, perkant išorės paslaugas kai kurių mokymo priemonių vis dėlto reikėtų, o, antra, visa DHL bendrovės investicija Leipzigo-Halės vietovėje skirta tam, kad visas skubių siuntų pristatymo paslaugas teiktų jos pačios darbuotojai ir šias paslaugas teiktų netgi tame pačiame oro uoste dirbantiems konkurentams, Komisija daro išvadą, kad išorės paslaugų pirkimas neatitinka įmonės verslo plano ir sudarytų papildomų išlaidų.
- (67) Be to, Vokietija pareiškia, kad DHL bendrovė remtiname regione, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalyje, sukurs naujų darbo vietų, todėl kitaip negu automobilių gamintojo Belgijoje atveju kalbama ne šiaip apie pagalbą įmonės veiklai, o apie pagalbą naujai įkurtai įmonei, kuri neturi išmokytų darbuotojų. Komisija atmeta šį argumentą, nes DHL bendrovė bet kuriuo atveju ir neatsižvelgiant į naują verslo vietą būtų turėjusi organizuoti mokymo priemones naujai veiklai vykdyti ne Briuselyje.
- b) Pagal įstatymą privalomos mokymo priemonės**
- (68) Pagal Komisijos turimą informaciją dauguma mokymo priemonių yra privalomos pagal nacionalinę ir Europos teisę. Kadangi DHL bendrovės teikiamos paslaugos iš esmės susijusios su didele saugumo rizika, pagal atitinkamus teisės aktus taikomi tam tikri krovinių tvarkymo, lėktuvų patikrinimo ir techninės priežiūros būtinieji standartai ir saugumo reikalavimai.
- DHL EAT mechanikai ir technikai
- (69) Tai pasakytina apie mokymo priemones skrydžių parangos ir perono techninės priežiūros srityje, numatytas bendrovės DHL EAT mechanikams ir technikams. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2042/2003 darbuotojai, kurie atlieka techninės orlaivių priežiūros darbus, privalo turėti licenciją, kad turėtų teisę išduoti orlaivio išleidimo eksploatuoti leidimą. Sąlygos tokiai licencijai gauti nustatytos minėtame reglamente ir yra susijusios su atitinkamų mokymo priemonių apimtimi ir turiniu.
- (70) Numatomos mokymo priemonės atitinka minėtus pagal įstatymus privalomus reikalavimus ir yra skirtos dviem profesinėms grupėms: lėktuvų mechanikams, turintiems teisę lėktuvą išleisti skrydžiui (turintiems CAT A kategorijos licenciją) bei lėktuvų technikams ir mechanikams, turintiems teisę lėktuvą išleisti skrydžiui (turintiems CAT B1 kategorijos licenciją). Mokymo priemonės šioms abiem profesinėms grupėms apima šiuos modulius:
- a) anglų kalbos kursus (įskaitant techninę anglų kalbą);
  - b) pagrindines technikos žinias, pvz., elektrotechnikos, elektronikos ir aerodinamikos žinias;
  - c) praktinį įgytų pagrindinių techninių žinių pritaikymą;
  - d) žinias ir įgūdžius tobulinančias mokymo priemones, skirtas CAT B1 kategorijai.
- (71) Į visas DHL EAT bendrovės mokymo programas įtrauktos praktinio mokymo darbo vietoje dienos, kurių skaičius gerokai viršija darbo dienų, tenkančių teoriniam mokymui, skaičių.
- (72) Vokietija supranta, kad DHL be tinkamai išmokytų specialistų, kurie turi atitinkamas licencijas, savo veiklos pradėti negali. Kadangi visos numatytos mokymo priemonės privalomos pagal Reglamentą (EB) Nr. 68/2001, Vokietijos valdžios institucijos pripažįsta, kad DHL negali nieko išbraukti iš mokymo priemonių. Tačiau jos teigia, kad DHL, neskyrus jai valstybės pagalbos, neorganizuotų jokių mokymo priemonių ir įdarbintų konkurentų darbuotojus, kurie jau turi privalomas licencijas, arba nuspręstų pirkti išorės paslaugas.
- (73) Pagal Vokietijos pateiktą išlaidų įvertinimą išlaidos išorės paslaugoms pirkti yra mažesnės negu personalo išlaidos, įskaitant išlaidas mokymo priemonėms (t. y. maždaug [(5–20 %)] CAT A kategorijai ir maždaug [(10–30 %)] CAT B1 kategorijai). Tačiau Vokietija neįrodė, kad atitinkamų paslaugų teikėjų apskritai esama ir ar jų paslaugomis būtų galima pasinaudoti.
- (69) Tai pasakytina apie mokymo priemones skrydžių parangos ir perono techninės priežiūros srityje, numatytas bendrovės DHL EAT mechanikams ir technikams.

(74) Dėl konkurentų jau išmokytų specialistų įdarbinimo konstatuotina, jog Vokietija nepateikė jokių įrodymų, kad Europos darbo rinkoje yra išmokytų ir kvalifikuotų darbuotojų, kurie būtų pasirengę keisti darbo vietą ir vyksti dirbti į Leipcigo-Halės vietovę. Vokietija pati pripažino, kad Europos darbo rinkoje oro transporto paslaugų sektoriui trūksta išmokytų ir kvalifikuotų mechanikų ir technikų.

(75) Be to, Vokietija pateikė anglų kalbos kursų išlaidų, kurios numatytos DHL EAT bendrovės mechanikų ir technikų mokymui, įvertinimą. Vokietija teigia, kad tai yra bendrosios mokymo priemonės, kurios viršija privalomų mokymo priemonių apimtį. Todėl Vokietija šiems kursams numatė [(0,5–1)] mln. EUR tinkamų finansuoti išlaidų. Tačiau, pirma, Komisija konstatuoja, kad šiuose kursuose mokoma techninės anglų kalbos. Antra, ji pastebi, kad techninė orlaivių priežiūra praktiškai standartizuota visoje Europoje, todėl DHL EAT bendrovės mechanikai ir technikai turi mokėti techninę anglų kalbą. Be to, šie techninės anglų kalbos kursai, Komisijos manymu, įeina į standartizuotą, privalomą mokymo programą. Todėl Komisija mano, kad DHL bendrovė bet kuriuo atveju turėtų organizuoti techninės anglų kalbos kursus, taigi ir nesuteikus jai valstybės pagalbos.

(76) Remdamasi šiais teiginiais, Komisija daro išvadą, kad minėtos mokymo priemonės yra ir privalomos pagal įstatymus, ir reikalingos sklandžiai DHL EAT bendrovės veiklai vykdyti, todėl įmonė jas organizuotų bet kuriuo atveju, taigi ir nesuteikus jai valstybės pagalbos. Todėl Komisija mano, kad mokymo išlaidos DHL EAT bendrovės mechanikams ir technikams nėra tinkamos finansuoti.

#### Antžemines paslaugas teikiantys darbuotojai (rampos darbuotojai II)

(77) Rampos darbuotojams II pavestos šios užduotys: aptarnauti ir valdyti antžeminio aptarnavimo įrangą; pakrauti ir iškrauti lėktuvus; perduoti skrydžio dokumentaciją; parengti ataskaitas ir palaikyti ryšį su pilotais ir oro uosto tarnybomis. Pagal projektą, apie kurį pranešta, turėtų būti išmokyta 210 rampos darbuotojų II, ir šio projekto tinkamos finansuoti išlaidos siektų [(2–3)] mln. EUR.

(78) Pagal Vokietijos teisę rampos darbuotojai II oro uosto perone gali dirbti tik tada, jei yra išmokyti „valdyti antžemi-

minio aptarnavimo įrangą“ (Darbo saugos įstatymas), yra supažindinti su „saugumo“ reikalavimais (BGV C10 FBO, Profesinės darbo saugos taisyklės, Oro uosto naudojimo taisyklės) ir turi krautuvų vairuotojo pažymėjimą (BGG 925 – *Ausbildung und Beauftragung der Fahrer von Flurförderzeugen*, Profesiniai darbo saugos principai – krautuvų vairuotojų mokymas ir pavedimas atlikti darbą). Be to, jie turi būti išmokyti elgtis su pavojingais krovinių ir žinoti apie su tuo susijusią riziką (vok. *Gefahrstoffverordnung*, Pavojingų medžiagų taisyklės). Galiausiai rampos darbuotojai II turi būti baigę praktinius mokymus apie pavojingus krovinius pagal IATA pavojingų krovinių taisykles.

(79) Iš paaiškinimų, pateiktų 77 ir 78 punktuose, aišku, kad pagal projektą, apie kurį pranešta, numatytos mokymo priemonės didele dalimi privalomos pagal įstatymus: prietaisų valdymas rikiuojant lėktuvus, ledo pašalinimas (pagrindinis kursas), ledo pašalinimas (atnaujinamasis kursas), oro uosto perono vairuotojo pažymėjimas, darbas perone ir perono taisyklės; priešgaisrinė apsauga; pakrovimo durų valdymas; pirmoji pagalba, krautuvų vairuotojo pažymėjimas, IATA profesinė kategorija 7/8, antžeminio aptarnavimo įranga (supažindinimas su aptarnavimo prietaisais), pavojai dirbant perone, perono saugos taisyklės, oro uosto saugos taisyklės. Važtos pakavimo įrangos (angl. ULD) mokymo kursas, suteikiantis įvadinę žinias apie krovinių konteinerių konstrukcijas, skirtas specialiai darbui su DHL konteineriais.

(80) Tik kursai „G25/41 darbuotojų medicininis patikrinimas“ (4 iš 240 mokymo valandų), „DIN EN 9001:2000 kokybės ir procesai“ ir „DIN EN 14001 aplinkos vadyba ir organizacinė struktūra“ (8 iš 240 mokymo valandų) nėra privalomi pagal įstatymus. Tačiau kadangi Vokietija pabrėžė, kad DHL visas su logistikos centro veikla susijusias paslaugas teiks pati, ir jas ketina teikti net konkurentams Leipcigo-Halės oro uoste, ir neįrodė, kad DHL nesuteikus jai pagalbos šių kursų neorganizuotų, akivaizdu, kad kursai įeina į DHL darbuotojų mokymo paketą, kuris reikalingas, kad nuo pat pradžių būtų galima užtikrinti sklandžią oro krovinių logistikos centro veiklą. Šis oro krovinių logistikos centras – be centrų Honkonge (Kinija) ir Vilmingtone (JAV) – yra svarbiausias visame pasaulyje DHL logistikos centras. Ypač „darbuotojų medicininio patikrinimo“ kursas atrodytų būtinas, jei personalas jame būtų mokomas atpažinti, ar kuris nors iš darbuotojų kelia pavojų savo darbo aplinkai, nes sklandi DHL veikla yra sąlyga nenumatytiems dėsimsams išvengti ir jiems pašalinti. Pagal turimą informaciją rampos darbuotojai II, kurie tokį mokymą baigė, taip pat gali patikrinti būsimųjų darbuotojų bendrąją profesinį tinkamumą. Atsižvelgdama į 25 punkte nurodytą savo vertinimo pagrindą, Komisija daro išvadą, kad mokymo priemonės nėra privalomos pagal įstatymus, tačiau reikalingos sklandžiam logistikos centro darbui, ir todėl

DHL bendrovė bet kuriuo atveju jas vis tiek organizuotų. Kokybės standartų kursas taip pat nėra privalomas pagal įstatymus, tačiau jį Vokietijos pašto *Deutsche Post* vadovybė padarė privalomą visiems DHL filialams. DHL pranešė, kad siekdama sertifikuoti pagal DIN EN 9001 DHL bendrovė būtų tiksliai mokiusi visus darbuotojus<sup>(18)</sup>. Be to, nurodė, kad sertifikavimas pagal DIN EN 14001 bus atliekamas nuo 2008 m. liepos mėn<sup>(19)</sup>. Taigi mokymo priemonės, kurios yra šio sprendimo objektas, vienareikšmiškai reikalingos, siekiant atitikti įmonės verslo strategijoje numatytus standartus, ir todėl būtų organizuojamos ir be valstybės pagalbos. Be to, pavaldžiosios DHL įmonės reklamuoja, kad jų paslaugos – kaip patvirtinta atitinkamais DIN sertifikatais – atitinka griežčiausius standartus, todėl DHL, kaip pirmaujanti paslaugų teikėja, be abejo, šias išlaidas gali įtraukti į savo kainų strategiją. Todėl Komisija mano, kad DHL bendrovė minėtas mokymo priemones būtų organizavusi ir nesuteikus jai valstybės pagalbos.

- (81) Remdamasi šiomis aplinkybėmis, Komisija daro išvadą, kad kai kurios iš mokymo priemonių, skirtų rampos darbuotojams II, yra privalomos pagal įstatymus, tačiau kitos yra dalis įmonės kokybės strategijos ir todėl visos priemonės be išimties reikalingos sklandžiai oro krovinių logistikos centro veiklai, ir įmonė jas būtų organizavusi bet kuriuo atveju, taigi ir neskyrus jai valstybės pagalbos. Todėl Komisija mano, kad mokymo išlaidos rampos darbuotojams II netinkamos finansuoti.

#### Saugumo darbuotojai

- (82) Šis sektorius reguliuojamas Reglamentu (EB) Nr. 2320/2002. Pagal Vokietijos aviacijos saugumo įstatymo (*Luftsicherheitsgesetz*) 8 ir 9 straipsnius aerodromų eksploatuotojai ir aviacijos įmonės privalo išmokyti savo saugumo personalą ir visus kitus darbuotojus.

- (83) DHL bendrovės planuojami kursai saugumo darbuotojams ir turiniu, ir mokymo valandų skaičiumi didžiąja

dalimi atitinka mokymo priemones, kurios pagal tipinį aviacijos saugumo kontrolės darbuotojų mokymo planą yra numatytos personalo ir prekių kontrolei įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 2320/2002. Mokymo modulis IATA PK 7/8 taip pat privalomas pagal IATA pavojaingų krovinių taisyklės, kurios įgyvendintos Vokietijos teisėje paskelbus jas leidinyje *Nachrichten für Luftfahrer* (NfL) II-36/05. Pirmosios pagalbos kursas ir įvadas į priešgaisrinę apsaugą pagal Vokietijos darbo saugos įstatymą (*Arbeitsschutzgesetz*) taip pat įeina į privalomą mokymą.

- (84) Tik kursai „oro uosto perono vairuotojo pažymėjimas“ ir „kokybės vadyba“ (atitinkamai po 8 mokymo valandas iš daugiau kaip 300 mokymo valandų) aiškiai organizuojami papildomai, tai yra jie nėra privalomi pagal įstatymus. Tačiau, kadangi Vokietija pabrėžė, kad DHL visas su logistikos centro veikla susijusias paslaugas nori teikti pati, ir neįrodė, kad šių kursų be suteiktos valstybės pagalbos nebūtų organizavusi, Komisija mano, kad jie sudaro bendrą mokymo paketą. Saugumo darbuotojams numatyti kursai „DIN EN 9001:2000“ ir „DIN EN 14001“ taip pat atitinka įprastinę Vokietijos pašto *Deutsche Post* verslo praktiką, ir todėl visiems DHL bendrovės darbuotojams yra būtini (žr. 80 punktą). Kursas, skirtas oro uosto perono vairuotojo pažymėjimui gauti, taip pat būtinas saugumo darbuotojams, nes jie bet kuriuo metu privalo turėti priėjimą prie riedėjimo takų ir perono. Nebūtų jokios prasmės trikdyti sklandų logistikos centro darbą dėl to, kad saugumo darbuotojas negali patekti į peroną (kaip nurodyta 90 ir tolesniuose punktuose, šiuo atveju mokymas vis dėlto gali būti ribojamas iki tam tikro asmenų skaičiaus). Atsižvelgdama į 25 punkte nurodytus vertinimo pagrindus Komisija daro išvadą, kad mokymo priemonės nėra privalomos pagal įstatymus, tačiau reikalingos sklandžiai logistikos centro veiklai vykdyti, taigi DHL jas organizuotų bet kuriuo atveju. Todėl Komisija konstatuoja, kad ir nesuteikus valstybės pagalbos šių abiejų kursų nebūtų atsisakyta.

- (85) Kadangi 83 ir 84 punktuose nurodyti mokymo kursai privalomi saugumo darbuotojams, Komisija negali sutikti su Vokietijos argumentu, kad DHL galėtų įdarbinti tik mažiausią kvalifikuotų darbuotojų skaičių, o šie paskui mokytų kitus darbuotojus darbo vietoje. Komisijai iš pateiktos informacijos aišku, kad visi saugumo darbuotojai privalo baigti minėtas visos apimties mokymo priemones.

<sup>(18)</sup> [http://www.dpwn.de/dpwn?skin=hi&check=yes&lang=de\\_DE&xmlFile=2000910](http://www.dpwn.de/dpwn?skin=hi&check=yes&lang=de_DE&xmlFile=2000910)

<sup>(19)</sup> [http://www.dpwn.de/dpwn%3Ftab%3D1%26skin%3Dhi%26check%3Dyes%26lang%3Dde\\_DE%26xmlFile%3D2008898](http://www.dpwn.de/dpwn%3Ftab%3D1%26skin%3Dhi%26check%3Dyes%26lang%3Dde_DE%26xmlFile%3D2008898)

- (86) Remdamasi šiais aiškinimais, Komisija daro išvadą, kad mokymo išlaidos saugumo darbuotojams netinkamos finansuoti.

#### Operatyviniai vadovaujantys darbuotojai

- (87) Tik operatyvinių vadovujančių darbuotojų atžvilgiu Komisija daro kitokią išvadą. Šios kategorijos darbuotojų mokymas apima anglų kalbą, darbo teisės pagrindus, komunikaciją, pokalbio meną, personalo vadybą, vadovavimo pagrindus, konfliktų valdymą, darbo grupių sudarymą, darbuotojų atrankos pokalbius ir verslo strategijas. Pagal projektą, apie kurį pranešta, turi būti mokoma 110 operatyvinių vadovujančių darbuotojų, o šiam projektui skiriama [(1–2)] mln. EUR tinkamų finansuoti išlaidų. Vidurinės grandies vadovaujantys darbuotojai turi būti parinkti iš tų darbuotojų, kurie jau yra baigę kitas mokymo programas, tarpo (tai yra rampos darbuotojai II ir saugumo darbuotojai).
- (88) Toks vadybos mokymas papildo kitas mokymo priemones, skirtas rampos ir saugumo darbuotojams, ir oro krovinių logistikos centro sklandžiai veiklai vykdyti veikliausiai nėra būtinas. Tai veikiau yra galimybė skatinti darbuotojus, kuriuos DHL jau yra įdarbinusi centre ir kurių asmeninė bei socialinė kompetencija turi būti giliama. Be to, tai yra bendrosios, ne vien tik aviacijos sektoriui reikalingos mokymo priemonės, kuriose įgytos žinios nesunkiai gali būti pritaikomos ir kitose įmonėse ir kurios, be kita ko, padeda gerinti įmonėje darbo aplinką ir žmonių santykius.
- (89) Remdamasi 87 ir 88 punktuose nurodytomis aplinkybėmis, Komisija daro išvadą, kad mokymo priemonės operatyviniams vadovaujantiems darbuotojams nėra privalomos pagal įstatymą ir viršija tai, kas yra reikalinga DHL bendrovės oro krovinių logistikos centro, esančio Leipcige-Halėje, sklandžiai veiklai. Todėl išlaidos šioms priemonėms atitinka valstybės pagalbos mokymui kriterijus.

#### c) Būtinų mokymo priemonių apimtis

- (90) Pagal Vokietijos pateiktą išlaidų įvertinimą (žr. 37 punktą) sklandžią logistikos centro veiklą būtų galima užtikrinti dirbant 134 **rampos darbuotojams II**. Jei krovos grupėje, kuri susideda iš 6 darbuotojų, abu vairuotojais dirbančius rampos darbuotojus II pakeistų rampos darbuotojai I, tai vis dar atitiktų įstatymų reika-

lavimus ir įmonės veiklos poreikius. Vokietija teigia, kad ne DHL turėtų išmokyti dar 76 rampos darbuotojus II ir kad jų mokymas nesuteiktus valstybės pagalbos mokymui nebūtų įmanomas. Tinkamos finansuoti išlaidos šioms papildomiems 76 rampos darbuotojams II siekia [(0,5–1,5)] mln. EUR bendrosioms mokymo priemonėms ir [(0,01–0,03)] mln. EUR specialiosioms mokymo priemonėms.

- (91) Jei DHL vis dėlto iš tikrųjų pakeistų numatytus vairuotojais dirbti rampos darbuotojus II rampos darbuotojais I, pastariesiems taip pat reiktų tam tikros apimties mokymų, ypač dirbti su antžeminio aptarnavimo įranga (tai pirmiausia pasakytina apie oro uosto perono vairuotojo pažymėjimą, darbą perone ir perono saugos taisykles, krautuvų vairuotojo pažymėjimą, instruktažą apie pavojus dirbant perone, priešgaisrinės apsaugos instruktažą, pirmąją pagalbą ir kt.). Pasak Vokietijos, mokymo išlaidos šioms papildomiems rampos darbuotojams I išmokyti siekia [(0,1–0,5)] mln. EUR bendrosioms mokymo priemonėms ir [(0,01–0,03)] mln. EUR specialiosioms mokymo priemonėms.
- (92) Komisijos nuomone, išlaidas, kurių DHL vis tiek patirtų organizuodama papildomą atitinkamų rampos darbuotojų I mokymą, reikia atimti, nes tinkamos finansuoti išlaidos papildomiems 76 rampos darbuotojams II išmokyti siekia [(0,4–1)] mln. EUR. Kadangi tik šios mokymo priemonės viršija reikiamą dydį, kurį DHL turėtų padengti bet kuriuo atveju, Komisija daro išvadą, kad tik ši suma tinkama finansuoti.
- (93) **Saugumo darbuotojų atžvilgiu** Vokietija taip pat nurodo, kad DHL bendrovės oro krovinių logistikos centras sklandžiai galėtų dirbti ir su 70 vietoj pranešime apie priemonę nurodytų 110 darbuotojų. 40 papildomų darbuotojų trūkumą nesunkiai būtų galima išspręsti sustiprinus stebėjimą kameromis, nepakenkiant oro krovinių logistikos centro saugumui. Atitinkamoje tiriamojoje studijoje apskaičiuotas absoliutus mažiausias darbuotojų, kurie reikalingi keleivių ir krovinių saugumo kontrolei atlikti, skaičius ir padaugintas iš pamainų skaičiaus. Apskaičiuojant taip pat atsižvelgta į bendrą darbo dienų per savaitę skaičių ir papildomai įdarbintų darbuotojų skaičių atostogų ar ligos atveju, todėl sklandus centro darbas yra užtikrinamas. Tiriamojoje studijoje daroma išvada, kad šioms papildomoms mokymo priemonėms tektų [(0,05–0,2)] mln. EUR tinkamų finansuoti išlaidų.

- (94) Tačiau Vokietija taip pat teigia, kad DHL planuoja įdarbinti 110 saugumo darbuotojų, nes ji, kaip visame pasaulyje veikianti puikios reputacijos įmonė turi vengti bet kokių su saugumu susijusių incidentų. Tokie incidentai pakenktų krovinių transporto kokybei, lemtų didelius vėlavimus ir turėtų neigiamos įtakos santykiams su klientais. Siekdama neleisti trikdyti sklandaus krovinių gabenimo, DHL sąmoningai nusprendė „apsidrausti“. Tokiomis sąlygomis Komisija negali sutikti su Vokietijos argumentu, kad logistikos centras su 70 saugumo darbuotojų vietoj 110 galėtų sklandžiai vykdyti veiklą. Atsižvelgdama į 25 punkte išdėstytą savo vertinimo pagrindą, Komisija daro išvadą, kad mokymo priemonės nėra privalomos pagal įstatymą, tačiau reikalingos sklandžiai logistikos centro veiklai, todėl DHL jas organizuotų bet kuriuo atveju.
- (95) Remiantis šiomis aplinkybėmis galima daryti išvadą, kad visos mokymo priemonės, kuriomis 110 saugumo darbuotojų reikia suteikti žinių, reikalingų oro krovinių logistikos centro veiklai pradėti ir toliau ją sklandžiai vykdyti, būtų organizuojamos bet kuriuo atveju. Todėl Komisija mano, kad šios išlaidos neatitinka valstybės pagalbos mokymui kriterijų.

3 lentelė

| Profesinė grupė                                                                                              | Skaičius, apie kurį pranešta | Skaičius, kuriam mokymas privalomas | Skaičius, kuriam mokymas papildomas |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------|-------------------------------------|-------------------------------------|
| Ramos darbuotojai II                                                                                         | 210                          | 134                                 | 76                                  |
| Saugumo darbuotojai                                                                                          | 110                          | 110                                 | 0                                   |
| (Operatyviniai) vadovaujantys darbuotojai                                                                    | 110                          | 0                                   | 110                                 |
| Lėktuvų mechanikai, turintys teisę išleisti skrydžiui lėktuvą<br>(CAT A kategorijos licencija)               | 97                           | 97                                  | 0                                   |
| Lėktuvų technikai ir mechanikai, turintys teisę išleisti skrydžiui lėktuvą<br>(CAT B1 kategorijos licencija) | 68                           | 68                                  | 0                                   |

- (96) Remdamasi Vokietijos pateiktu išlaidų įvertinimu, Komisija apskaičiavo tokias išlaidas, reikalingas papildomoms mokymo priemonėms <sup>(20)</sup>:

4 lentelė

(EUR)

| Išlaidų pozicija                          | Ramos darbuotojas II (*) | Vidurinėsios grandies vadovaujantys darbuotojai | Iš viso                                      |
|-------------------------------------------|--------------------------|-------------------------------------------------|----------------------------------------------|
| Mokymo personalas (teorijai ir praktikai) | (...)                    | (...)                                           |                                              |
| Administravimo išlaidos                   | (...)                    | (...)                                           |                                              |
| Kelionės išlaidos                         | (...) (**)               | (...)                                           |                                              |
| Bendros išlaidos mokymo personalui        | (...)                    | (...)                                           | (...)                                        |
| Personalo išlaidos besimokantiems         | (...)                    | (...)                                           | (...)<br>(tik iš dalies tinkamos finansuoti) |

Iš viso tinkamų finansuoti išlaidų: (...)

Didžiausias pagalbos intensyvumas: 60 %

Valstybės pagalba: 1 578 109

(\*) Iš lentelėje nurodytų sumų jau atimtos mokymo išlaidos, skirtos rampos darbuotojams I. Toliau nurodytos išlaidos susidarytų bet kuriuo atveju, tai yra ir taikant Vokietijos nurodytą alternatyvų scenarijų (pakeičiant tam tikrą skaičių rampos darbuotojų II mažiau išmokytais rampos darbuotojais I).

(\*\*) Pagal Vokietijos pateiktą informaciją nurodytose kelionės išlaidose nėra atsižvelgta į (...) EUR dydžio su specialiosiomis mokymo priemonėmis susijusias kelionės išlaidas, kurios yra tinkamos finansuoti. Komisija mano, kad Vokietijos valdžios institucijos remti šią sumą atsiskė.

<sup>(20)</sup> Papildomą mokymą didžiąja dalimi sudaro bendrosios mokymo priemonės, tik rampos darbuotojams II reikalingos specialiosios mokymo priemonės, siekiančios – (...) EUR. Tačiau ir mokymas, skirtas rampos darbuotojams I, kurie – ir be valstybės pagalbos – pakeistų geriau išmokytus darbuotojus, apima specialiuosius mokymo dalykus, siekiančius (...) EUR, todėl abi sumos viena kitą kompensuoja.

**d) *Leistinos pagalbos sumos apskaičiavimas***

(97) Priemonė, apie kurią pranešta (su nurodytomis tinkamomis finansuoti [(10–15)] mln. EUR išlaidomis), be kita ko, susijusi su [(8–12)] mln. EUR dydžio išlaidomis, kurias DHL būtų turėjusi apmokėti bet kuriuo atveju, taigi ir nesuteikus jai valstybės pagalbos mokymui. Ši dalis pagalbos, apie kurią pranešta, nelemia papildomų mokymo priemonių, bet yra susijusi su įprastomis įmonės veiklos sąnaudomis, todėl paprastai sumažina įmonės patiriamas išlaidas. Todėl valstybės pagalbos patvirtinti negalima.

(98) Kitų priemonių tinkamos finansuoti išlaidos sudaro [(2–3)] mln. EUR. Tai atitinka 1 578 109 EUR pagalbos sumą. Tik ši pagalbos dalis atitinka derėjimo su bendrąja rinka kriterijus.

**7. IŠVADA**

(99) Komisija daro išvadą, kad pagalba DHL bendrovei Leipgice, apie kurią pranešta, viena vertus, yra susijusi su [(8–12)] mln. EUR dydžio išlaidomis, kurias DHL turėtų patirti bet kuriuo atveju, taigi ir nesuteikus jai valstybės pagalbos, ir, kita vertus, susijusi su 2 630 182 EUR dydžio išlaidomis, skirtomis mokymo priemonėms, kurios viršija įstatymų nustatytą ir veiklai reikalingą dydį.

(100) Todėl Komisija mano, kad pagalbos, apie kurią pranešta, dalis, kuri atitinkamoms mokymo priemonėms nėra būtina, nelemia papildomų mokymo priemonių, bet padengia įprastas įmonės veiklos sąnaudas, ir taip sudaro galimybę sumažinti įmonės paprastai patiriamas išlaidas. Todėl ši pagalba, Komisijos manymu, iškreipia konkurenciją, o tai prieštarauja bendram interesui ir gali pakenkti prekybos sąlygoms. Todėl negalima tokios pagalbos pateisinti, vadovaujantis EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu. Atsižvelgiant į tai, kad nėra nė vienos iš išimčių sąlygų, nurodytų EB sutarties 87 straipsnio 2 ir

3 dalyse, 6 175 198 EUR dydžio pagalba nėra suderinama su bendrąja rinka.

(101) Kitos priemonės, apie kurias pranešta ir kurių tinkamos finansuoti išlaidos sudaro [(2–3)] mln. EUR, kurioms numatyta 1 578 109 EUR dydžio pagalba, atitinka EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytus derėjimo su bendrąja rinka kriterijus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

**1 straipsnis**

6 175 198 EUR valstybės pagalba, kurią Vokietija ketina suteikti bendrovei DHL, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

Likusi 1 578 109 EUR valstybės pagalba, kurią Vokietija ketina suteikti bendrovei DHL, pagal EB sutarties 87 straipsnį yra suderinama su bendrąja rinka.

**2 straipsnis**

Vokietija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo praneša Komisijai apie priemones, kurių imtasi šiam sprendimui įgyvendinti.

**3 straipsnis**

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2008 m. liepos 2 d.

*Komisijos vardu*

Neelie KROES

*Komisijos narė*

#### **PASTABA SKAITYTOJUI**

Institucijos nusprendė nedaryti tekstuose nuorodų į juose minimų teisės aktų paskutinius pakeitimus.

Jeigu nenurodyta kitaip, čia skelbiamuose tekstuose nurodyti šiuo metu galiojantys teisės aktai.